XII. évfolyam, 9. szám
1956. március 1.

Ára 70 fillér

Ludas Matyi

A tőkés földgömb-problémája

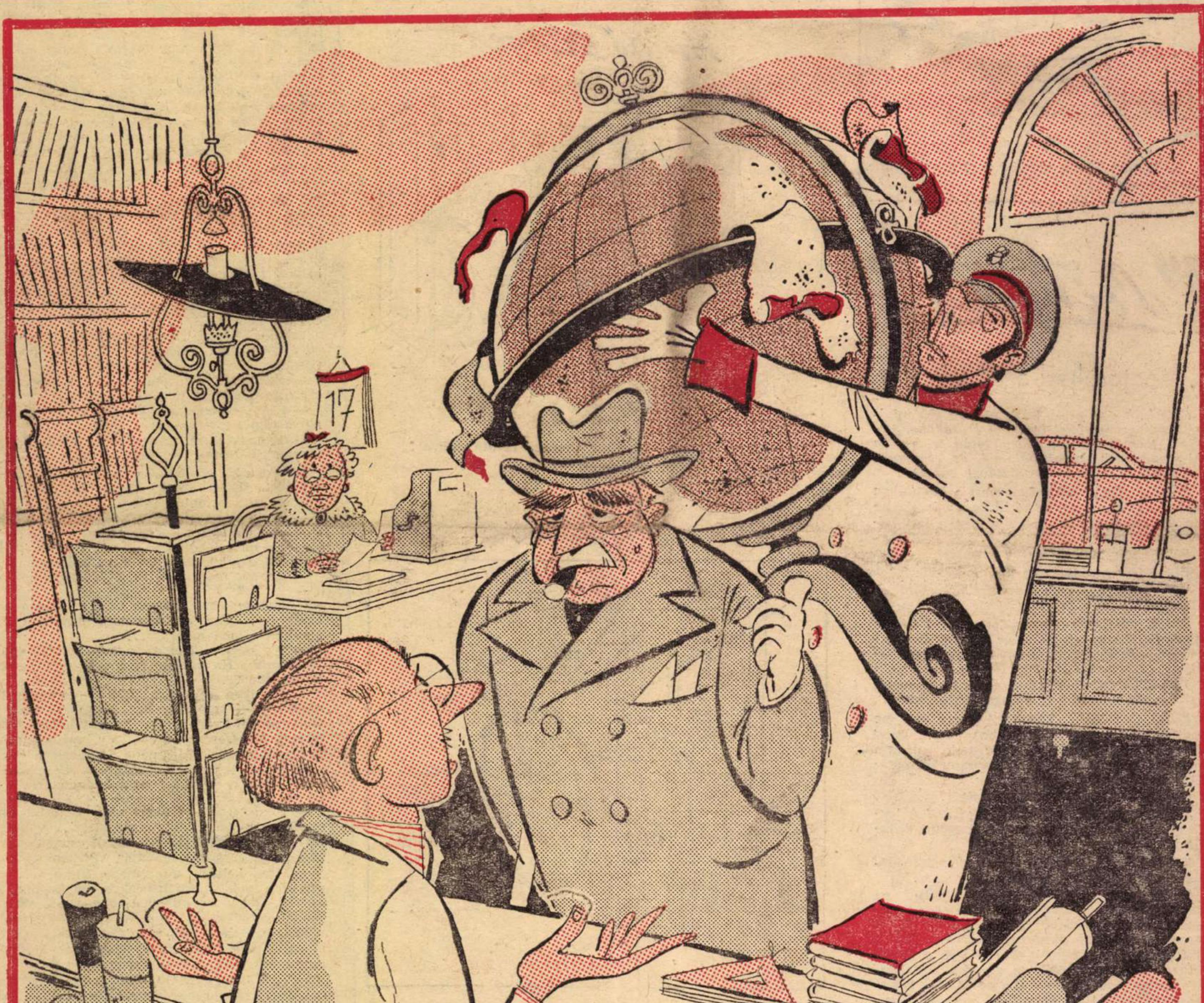

— Egy új földgömb kellene, ezzel valami baj van, a gyarmatok sorra elszakadnak…

— Az új most készül, de azon már rajta se lesznek!

ALGÉRIÁBAN

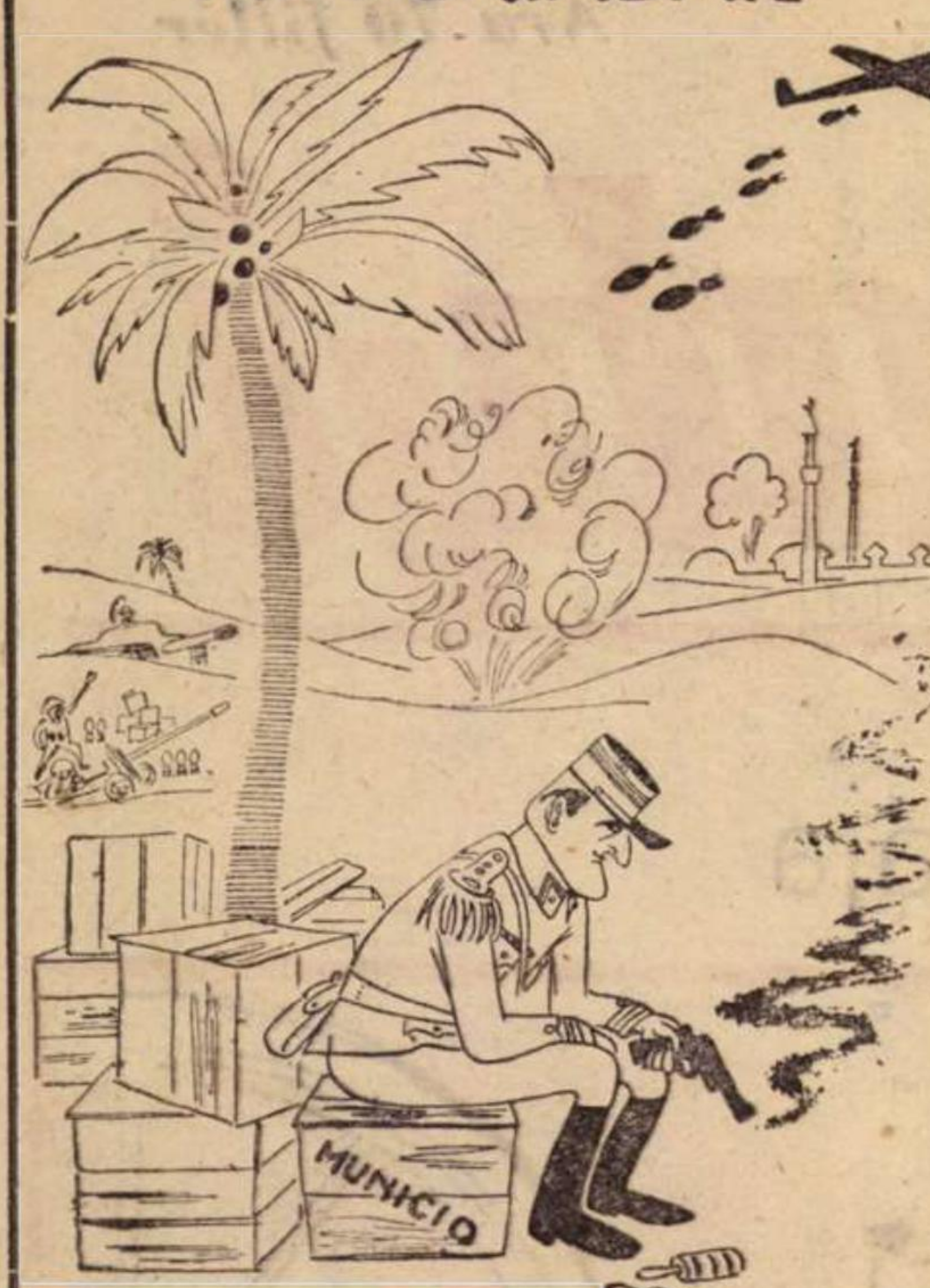

— Minden hiába, nem lehet az arab lélekhez közelférkőzni . . .

LUDAS MATYI Színpada

„Megtörölted a lábadat?"

(Történik egy pesti lakásban, de előfordulhat bármely városban, bármely évszakban, különösen havazás idején. Idő délután öt óra, a Férj megérkezik munkahelyéről, az asszony a családi otthon meleg hangulatával várja.)

FÉRJ (belép. Rosszkedvű, mert a hivatalban felmérgesítették, mert kelkáposzta volt ebédre fasírttal, mert a ronda időben alig tudott felkapaszkodni a villamosra): Szervusz anyukám.

FELESÉG: Megtörölted a lábadat?

FÉRJ (élesen): Ez volt a visszaköszönés?

FELESÉG: Szervusz fiacskám. Megtörölted a lábadat?

FÉRJ (dühösen): Megtöröltem! És kikérem magamnak, hogy valahányszor hazajövök, mindig ezzel a kellemetlen, ellenséges kérdéssel fogadj!

FELESÉG (mindvégig kedvesen): Ne haragudj fiacskám, de nekem kell utánad törülgetni!

FÉRJ (felhördül): Utánam!! Csak ezt ne mondtad volna! Egész életemben ezt hallom! Utánam törölgetsz, utánam takarítasz, utánam mosogatsz, utánam hordod a hamutartót, utánam . . . az özönvíz!

FELESÉG: De drágám, a lakás . . .

FÉRJ (horkant): A lakás! A LAKÁS! A legfőbb érték a lakás, a szőnyeg, a függöny, a hamutartó . . .

FELESÉG: De fiacskám, az abnormális időjárás miatt behozod a hólét a lakásba . . .

FÉRJ (gúnykacajra tér át, sőt fakad): Az abnormális időjárás miatt járhatatlanok az országutak Bicske és Söréd között, elakadnak a vonatok Angliában, megtorpannak a hajók a jéghegyekben, megfagynak az emberek a Riviérán, az öröktavasz hazájában, sítalpon közlekednek a Szaharában és kialszik a pokol tüze Dante verőfényes hazájában és akkor te amiatt zokogsz, mert megcsillan két csepp hólé az elnyűtt torontáli szőnyegen!

FELESÉG: Te nyűtted el édes fiacskám. Nézz a lábad alá, nem két csepp csillog, hanem egy kerekded tócsa.

FÉRJ: Azért tócsa, hogy csillogjon! Mert a hólé alattomos, te drága, pedáns kis feleségem! Amikor már azt hiszed, hogy tiszta a lábad, akkor a melegben egyszerre kezd szivárogni, csepegni, nőni, terebélyesedni, amire észbekapsz, a városligeti tó csillog a lábad alatt . . .

FELESÉG: Éppen azért vigyázz szívem, töröld le jól a lábadat, bejössz a havas cipőddel a lakásba . . .

FÉRJ (magánkívül): Hát hogy jöjjek be a lakásba? Hogy jöjjek be a szentélybe? Mezitláb, mint a muzulmánok a mekkai mecsetbe?! Nekem ebből elég volt! Az öngyilkosságba kergeted az embert a rögeszméiddel.

FELESÉG (békésen): Jójó fiam. Tipikus öngyilkossági ok: azt mondtam ne hozz be piszkot a lakásba.

FÉRJ (akasztófahumorral): Már is megyek a konyhába és kinyitom a gázcsapot . . . *(Indul.)*

FELESÉG: Most súroltam fel a konyhát fiacskám! Megtörölted a lábadat?

Stella Adorján

Az ellenőrzés tetőpontján

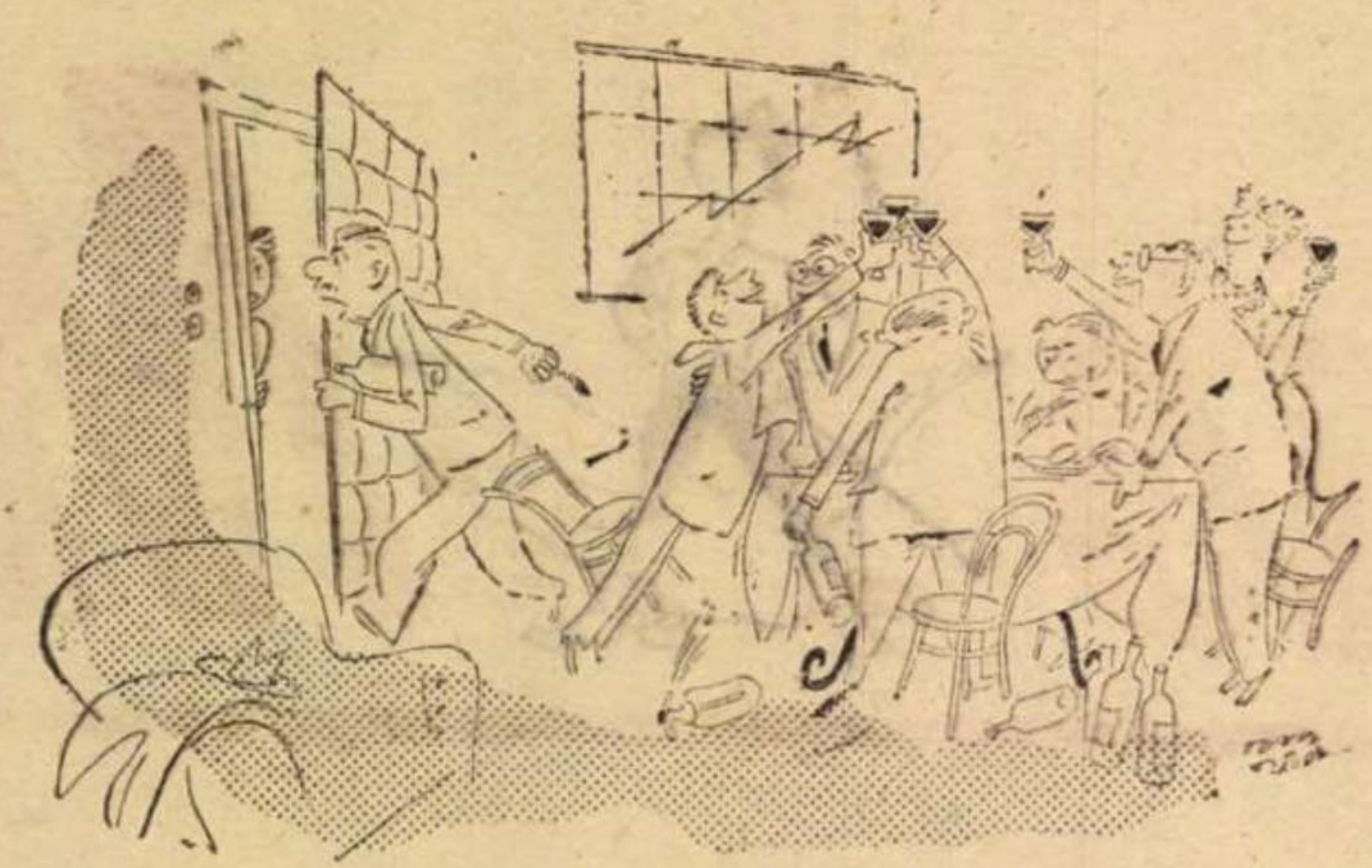

— Most hozza gyorsan a könyveket . . .

Az idő sürget

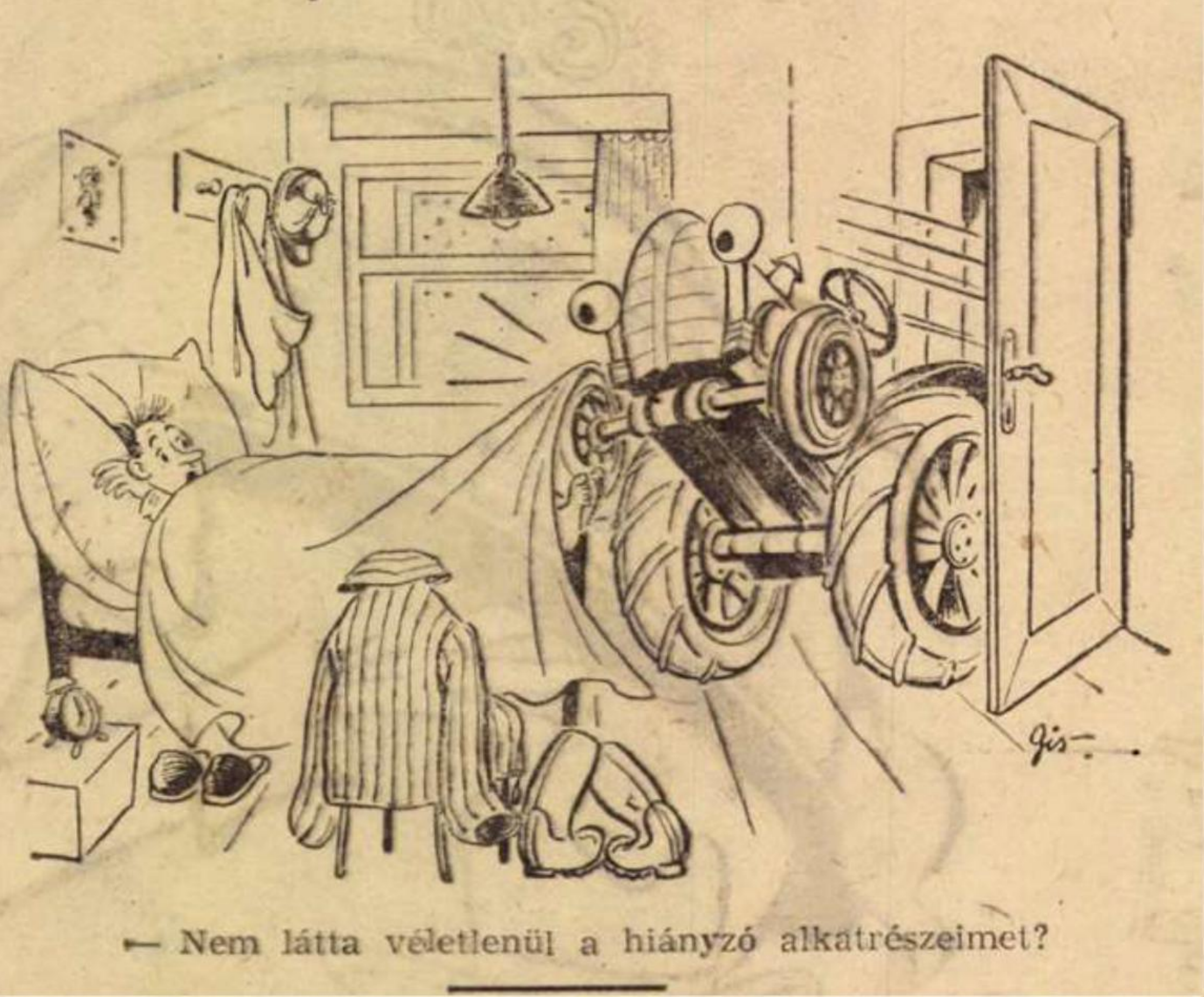

— Nem látta véletlenül a hiányzó alkatrészeimet?

A maradi „jó" tanácsa

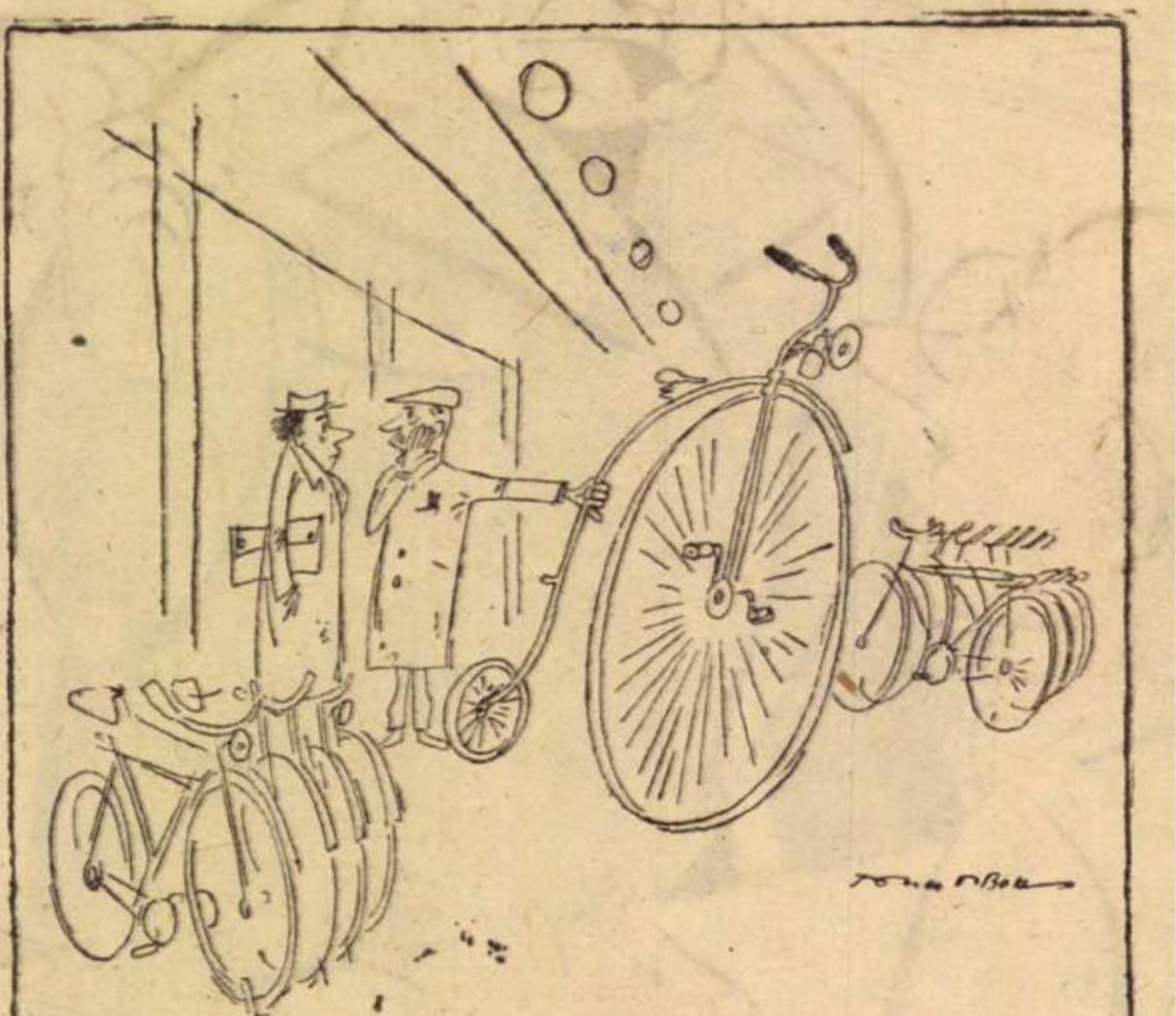

— Ezt vegye, uram, ha jót akar! Tudja, ez még príma anyag!

A francia újfasiszta vezér vizsgázik

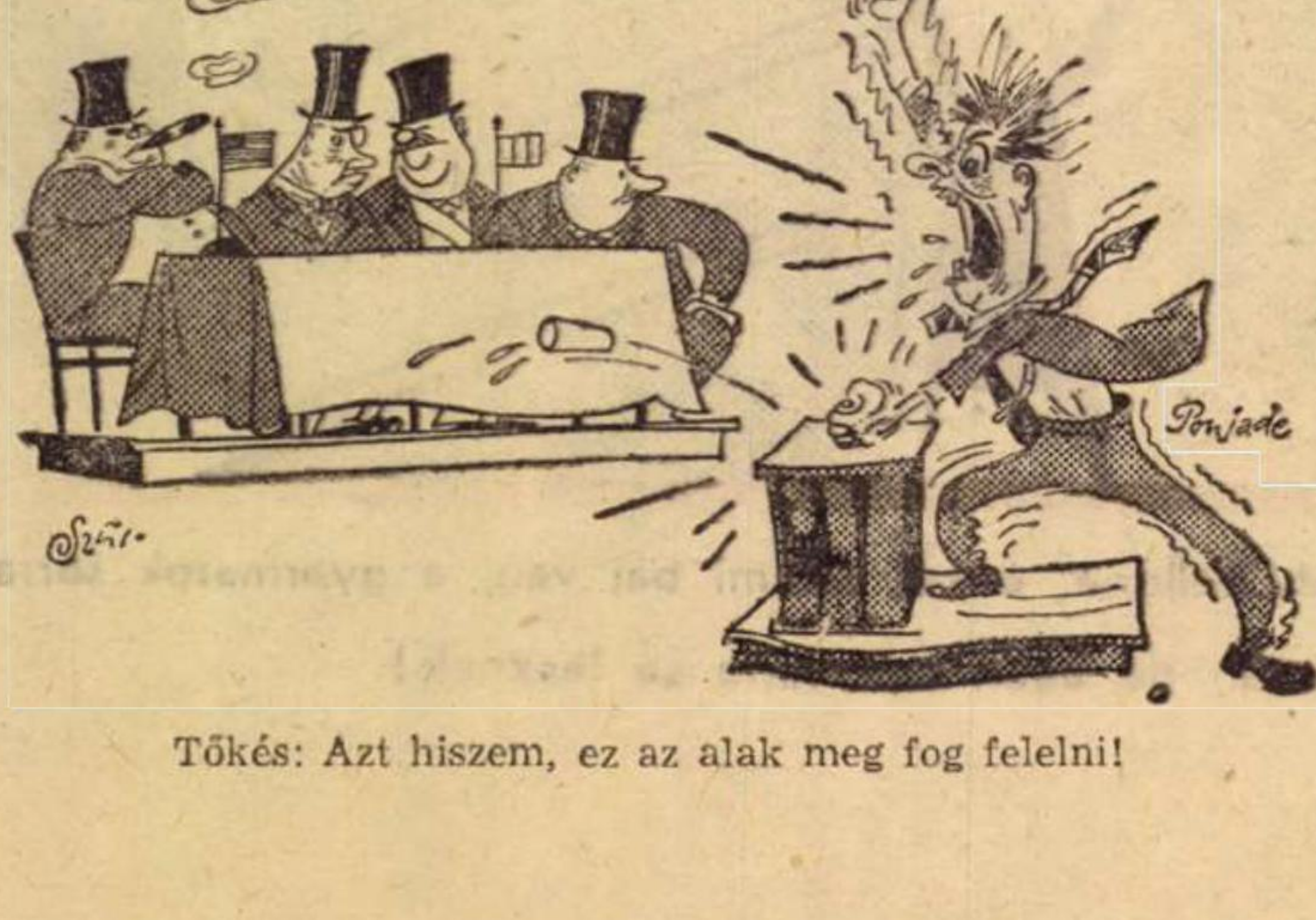

Tőkés: Azt hiszem, ez az alak meg fog felelni!

Gádor Béla:

Találkozás egy régi ismerőssel

Közvetlenül az ostrom után egy házban laktunk. Vermes ügyes, talpraesett, afféle higgadt kereskedőember volt, akit egy világháború, vagy rendszerváltozás nem egykönnyen hoz zavarba. Most is néhány nap alatt kiismerte magát és a ház lakói ájuldozva szagolták a pecsenyeillatot, amely Vermesék másodemeleti lakásából szivárgott és betöltötte az egész házat. Kacsát, pulykát és sertéskarmonádlit ettek Vermesék, meg linzertésztát dióval és lekvárral. Elég gyakran ért az a megtiszteltetés, hogy Vermes a lépcsőházban szóbaállt velem, talán azért, hogy fölényét gyakorolja. Vermes ugyanis akkor már kezdett pirosodni és nekigömbölyödni, én pedig a napi egytányér levessel a bendőmben még mindig úgy néztem ki, mint egy nyelvemlék a XIII-ik századból. Egyízben meg is hívott magához ebédre, de ennek az étkezésnek a leírását ne követeljék tőlem. Ezt a jobbágyi alázattal véghezvitt mákostészta-zabálást örökre kirekesztettem emlékezetemből.

Azazhogy, — és éppen itt van a lélektani rejtély — úgy látszik mégsem egészen sikerült kirekesztenem. Mert amikor tegnap a Körúton találkoztam Vermessel, vegyes érzelmek ejtettek rabul. Az első szégyenteljes érzés az önkéntelen tisztelet volt azzal az emberrel szemben, aki a föld alól is kacsasültet tud előteremteni. Ezt azonban csakhamar legyűrte egy másik, a diadal érzése. Ó, kis Vermes, — gondoltam — ügyes kis Vermes, nagyot fogsz nézni, ha megtudod, mivé fejlődött ügyefogyott szomszédod, aki nem értett a cserekereskedelemhez . . .

Szerencsére a prémmel bélelt kabátom volt rajtam, amely tekintélyt sugárzóvá teszi termetemet, míg Vermes barátom eléggé koszlott és nyűtt benyomást keltett. Persze rögtön elhatároztam, hogy nem éreztetem azt a megváltozott helyzetet, amely engem magasan Vermes fölébe helyezett. Közvetlen leszek és barátságos.

— Szervusz Vermes — köszöntöttem, mert a gyalázatos ebéd alkalmával összetegeződtünk. — Örülök, hogy látlak . . .

Vermes három ujját nyújtotta kézfogásra, egyáltalán nem látszott rajta, hogy meg van tisztelve.

— Szervusz — vetette oda, te még mindig olyan girhes vagy, mint voltál.

— Pedig — mondom — annyit ehetem, amennyi belém fér és azt, amit csak akarok.

— Vannak ilyen egyszálbél emberek. Én meg fogyókúrát tartok és mégis hízom . . .

Rávert a kis gömbölyű pocakjára, aztán néztük egymást. Úgy látszik, ez az alak nem tudja, közben mik történtek velem.

— Most jövök a szerkesztőségből, — mondom — a szerkesztőségből . . .

— Én meg a boltból — vágja rá és kihúz a zsebéből egy bőrtokba bújtatott kulcs-csomót.

— Ez még megvan — mondja büszkén.

— Mi ez?

— Kasszakulcs. Vermes még mindig a maga embere . . . Van egy kis kesztyűsboltom, megkeresem a havi hármast . . .

— Az szép . . . Tudod, az írókat most nagyon jól fizetik. Ha például írok egy könyvet, vagy színdarabot . . .

— Nemigen járok színházba — mondja fitymálkozva — nem szeretem. A multkor egy vevőm szerzett két jegyet a Csárdáskirálynőhöz, az jó volt. Azt szeretem nézni, ha a lányok ugrálnak és látszik a lábuk. Meg néha elmegyek moziba . . .

— Filmet is írok . . . — vetem közbe görcsösen, de Vermes nem is hallja, mert megfordult egy nő után és azt gusztálja.

— Nem rossz — kacsint rám szakértelemmel. — Ha az embernek úgy lenne ideje . . . A multkor azt mondja nekem egy kis nő, de csudaklassz nő, tizennyolc éves, azt mondja: „Nekem pont egy ilyen férfi kellene, mint maga, Vermes . . ." Azt mondom neki: „Én beírlak a noteszembe, kisanyám, de hogy mikor kerülsz sorra, azt nem tudom garantálni . . ."

Most egy szerencsés véletlen siet segítségemre: megpillantom kétszeres Kossuth-díjas költőnket, amint közeledik felénk. Odaszólok neki:

— Szervusz Laci! Olvastam a legújabb versedet, remek! Majd még beszélünk róla . . . — Aztán odasúgom Vermesnek. — A barátom. Kétszeres Kossuth-díjas költő . . .

— Verseket ír a Pali? — kérdi Vermes unatkozva, majd hozzáteszi. — Nekem is van egy vevőm, az nótákat ír, amikre táncolnak. Éppen tegnap vett tőlem egy bélelt kesztyűt. De hát milyet tud az ember adni! Külföldi bőrök nincsenek. Nem érdekli őket. Legyen öt ujja, fel lehessen húzni a kézre, a többi nem érdekes . . .

Hát igen. Most már akár el is búcsúzhatunk. De az utolsó pillanatban még felhorgad bennem egy kuruc indulat.

— Látogass meg egyszer engem, Vermes. Biztosan jól fogod magadat érezni. Van mikrobarázdás gramofonom és magnetofon készülékem . . .

— Ultizni tudsz? — kérdi Vermes.

— Nem — vágom rá bárgyú őszinteséggel.

— Hogy lehet így élni? — mondja Vermes és úgy néz rám, hogy ismét az ostrom utáni lépcsőházban érzem magam. Nyújtja a három ujját kézfogásra.

— Szervusz — mondja leereszkedően. — Majd hívj fel telefonon, benne vagyok a könyvben . . .

Sokáig néztem Vermes után. Hiába minden, én ennek az embernek sohasem fogok imponálni. Ha talán nyitnék egy kesztyűs üzletet, nagyobbat, mint az övé . . . Eh, öreg vagyok már én ahhoz, hogy új pályát kezdjek.

Filutek professzor

(Lengrennek, a híres lengyel rajzolóművésznek a berlini Eulenspiegel kiadásában megjelent könyvéből közöljük Filutek professzor egyik mulatságos kalandját.)

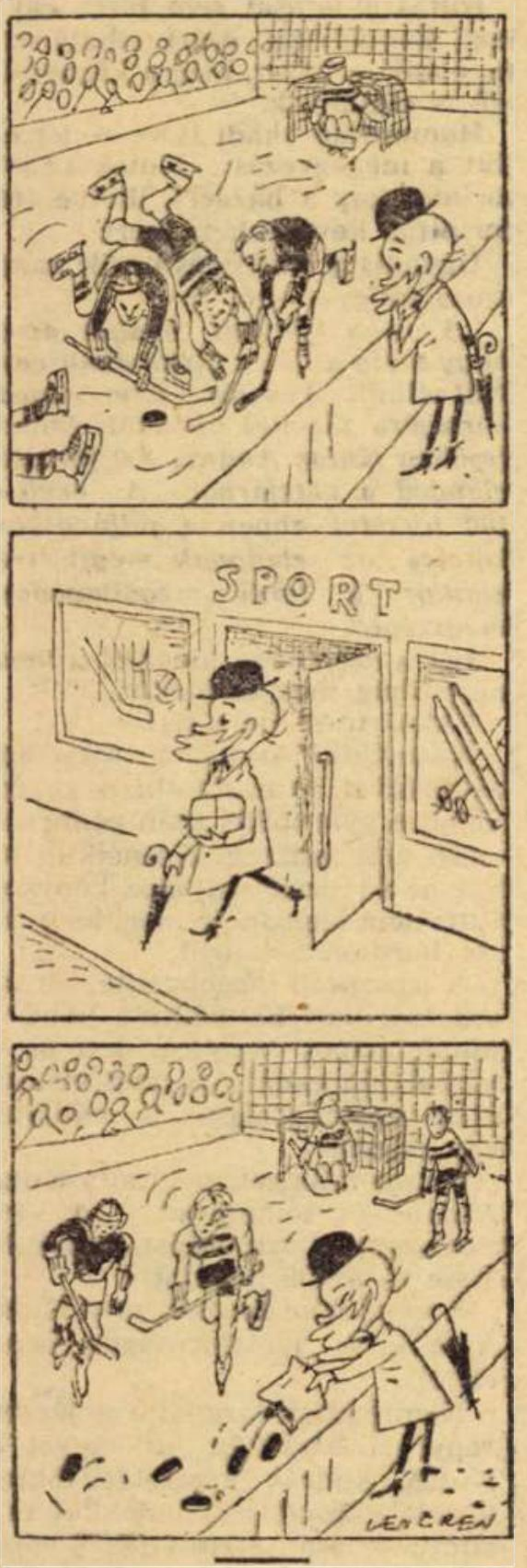

Csak egy kis megértést!

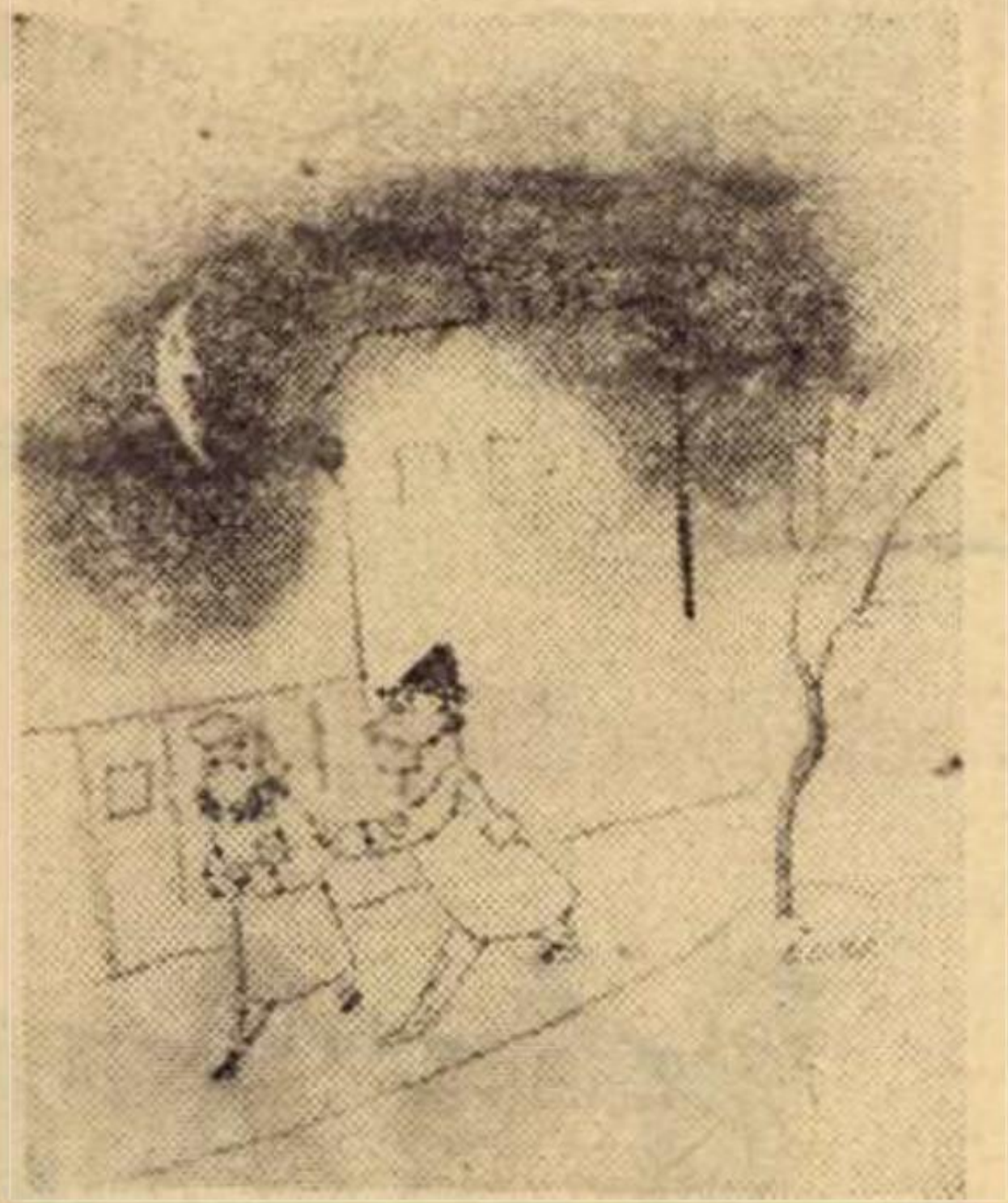

— Tessék elhinni, nem kellemes dolog ilyen hidegben aszfaltbetyárnak lenni :::

Ketten beszélnek

— Tökéletesen igaza van!

— *Örülök, hogy így vélekedik. Akkor hát én most elköszönök és nem mondom azt, hogy valamelyik este beszélgethetnénk egy kicsit.*

— Helyes. Így viszont nekem nem kell azt felelnem, hogy jelentkezem telefonon és megbeszélünk valamit. Mert tudja, én olyan ember vagyok, aki csakugyan jelentkezik, ha megígéri.

— *Ismerem erről a sajnálatos oldaláról. Elég kínosan lepett meg, amikor a múlt év szeptemberében felhívott, négy héttel azután, hogy abban egyeztünk meg: majd felhív és megbeszélünk valamit.*

— Igazán sajnálom. Dehát nem kellett volna meghívnia minket.

— *Bizonyosra vettem, hogy kitér a meghívás elől és elnapoljuk a dolgot. Meghűlt bennem a vér, amikor azt felelte, hogy eljönnek.*

— Nem akartam udvariatlannak látszani. Gondoltam: majd csak kibírom azt az estét. A feleségem azonban kétségbe esett, amikor megtudta, hogy ellátogatunk magukhoz.

— *Nem csodálom. Amikor a feleségemnek elmondtam, hogy maguk eljönnek hozzánk, sírógörcsöt kapott. Joggal. Egy vasárnapja van szegénynek, érthető. A költségekről nem is beszélve. Negyven forintba került a kávé és a sütemény.*

— És ha még megérte volna! De két és fél óra hosszat beszélgettünk, s egy árva mondatra sem emlékszem vissza.

— *Nem volt az beszélgetés. Vontatott fecsegésnek mondhatnám inkább.*

— Szerencsés meghatározás. A kávé sem volt valami jeles.

— *Ebben igaza van. De, nézze csak, mi az ördögnek főztünk volna jobbat? Egyébként nem kellett volna olyan sokáig maradniok.*

— Pardon, ezt nem vetheti a szememre! Én már tíz órakor menni akartam, de a felesége marasztalt.

— *A háziasszonynak kötelessége marasztalni. De a vendégnek kötelessége menni.*

— Persze téved, ha azt hiszi, hogy a társaságuk miatt maradtunk. A feleségem fázott elindulni. Hiszen tudja, milyen fázósak az asszonyok!

— *Dehát tudhatta a felesége, hogy egyszer úgyis el kell indulniok!*

— Persze. Sajnos, ilyenek az asszonyok.

— *Igen. De azért a saját portáján is körülnézhetne... Azt mondja, felhív telefonon és csakugyan felhív. Mondom, jöjjenek el hozzánk és csakugyan eljönnek. A feleségem marasztalja, s erre csakugyan marad. Az udvariatlanságnak is van határa! Nem gondolja?*

— Most már mindegy. Spongyát rá!

— *Spongyát rá? Meglehetősen sommás elintézés.*

— Hát mit csináljak? Megfizessem a negyven forint felét?

— *Ugyan kérem! Egyébként, ha maguk nem jönnek, eszem ágában sem lett volna süteményt venni. Ami tehát az okozott kárt illeti, az nem húsz, de negyven forint.*

— Annyit úgysem fizetek. Ellenben majd lekvittelik. Mit csinálnak vasárnap este?

— *Semmi dolgunk.*

— Nem jönnének el hozzánk?

— *Nagyon szívesen. Félkilenckor ott leszünk.*

— De nehogy lemondjanak!

— *Ne féljen. Mi is vagyunk olyan kultúremberek, mint maguk! A viszontlátásra!*

Tabi László

Vendégvárók

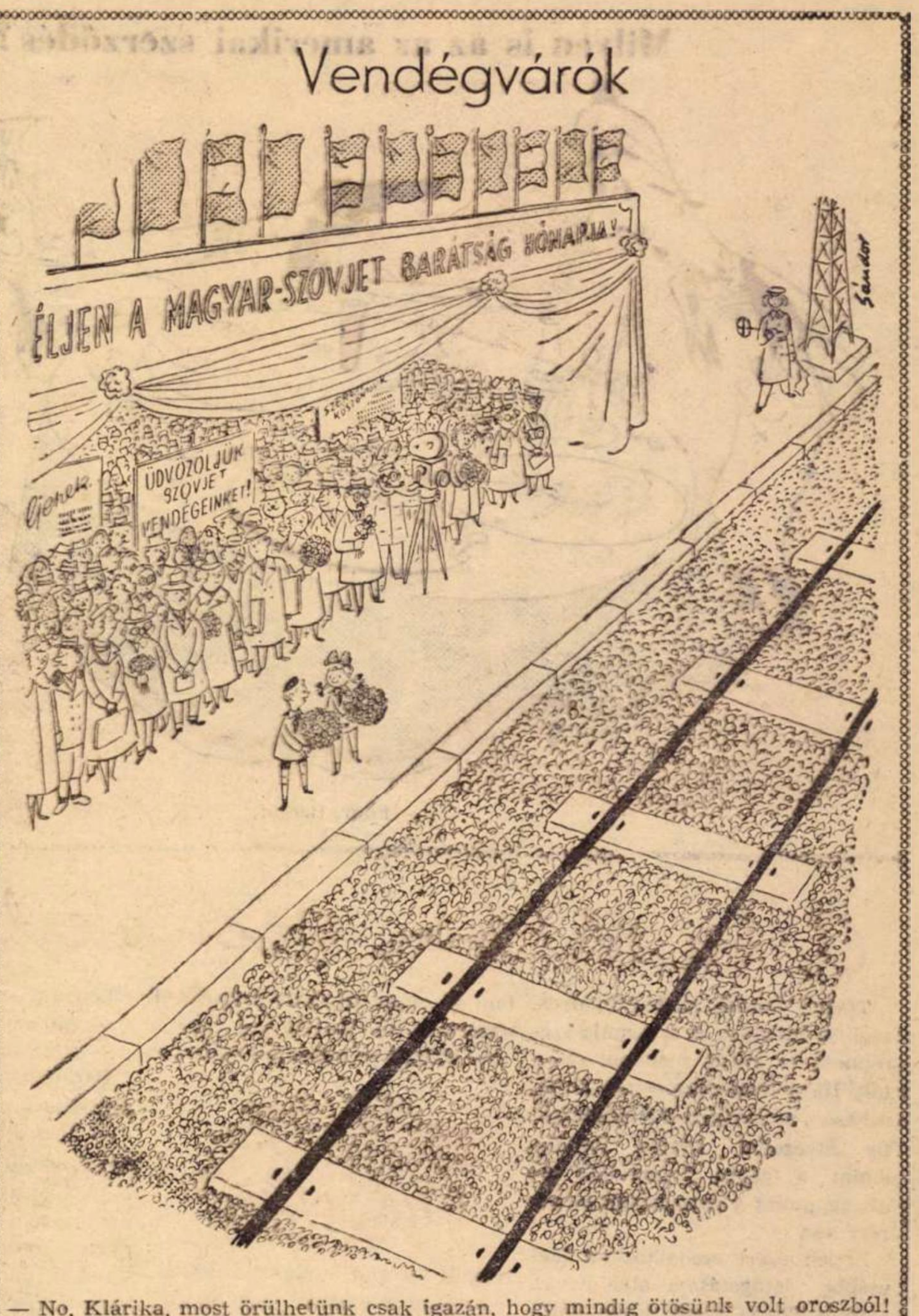
ÉLJEN A MAGYAR-SZOVJET BARÁTSÁG HÓNAPJA!
ÜDVÖZÖLJÜK SZOVJET VENDÉGEINKET!
Sándor

— No, Klárika, most örülhetünk csak igazán, hogy mindig ötösünk volt oroszból!

Üzemi dekorációs szabadságon

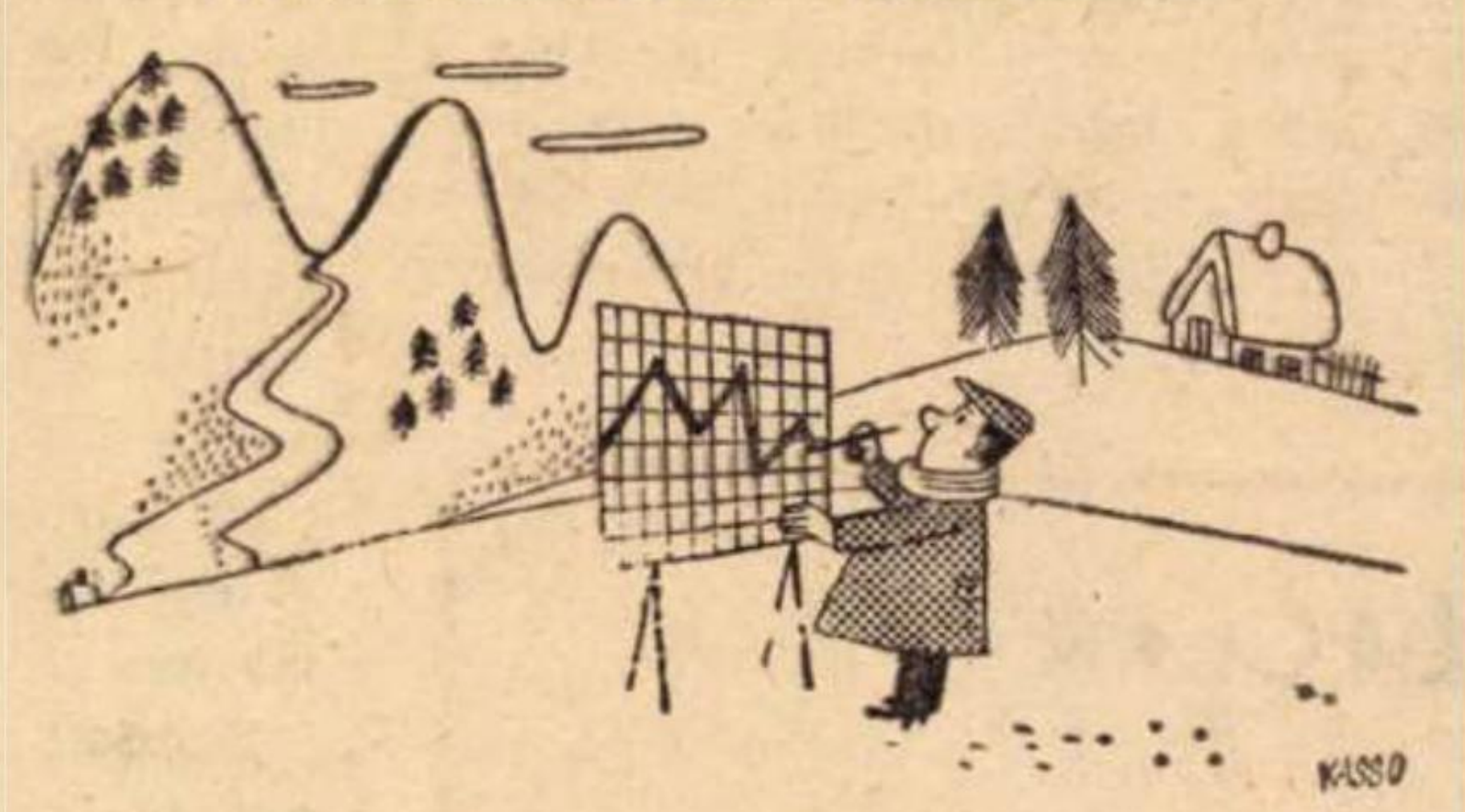

Gyengéd lélek

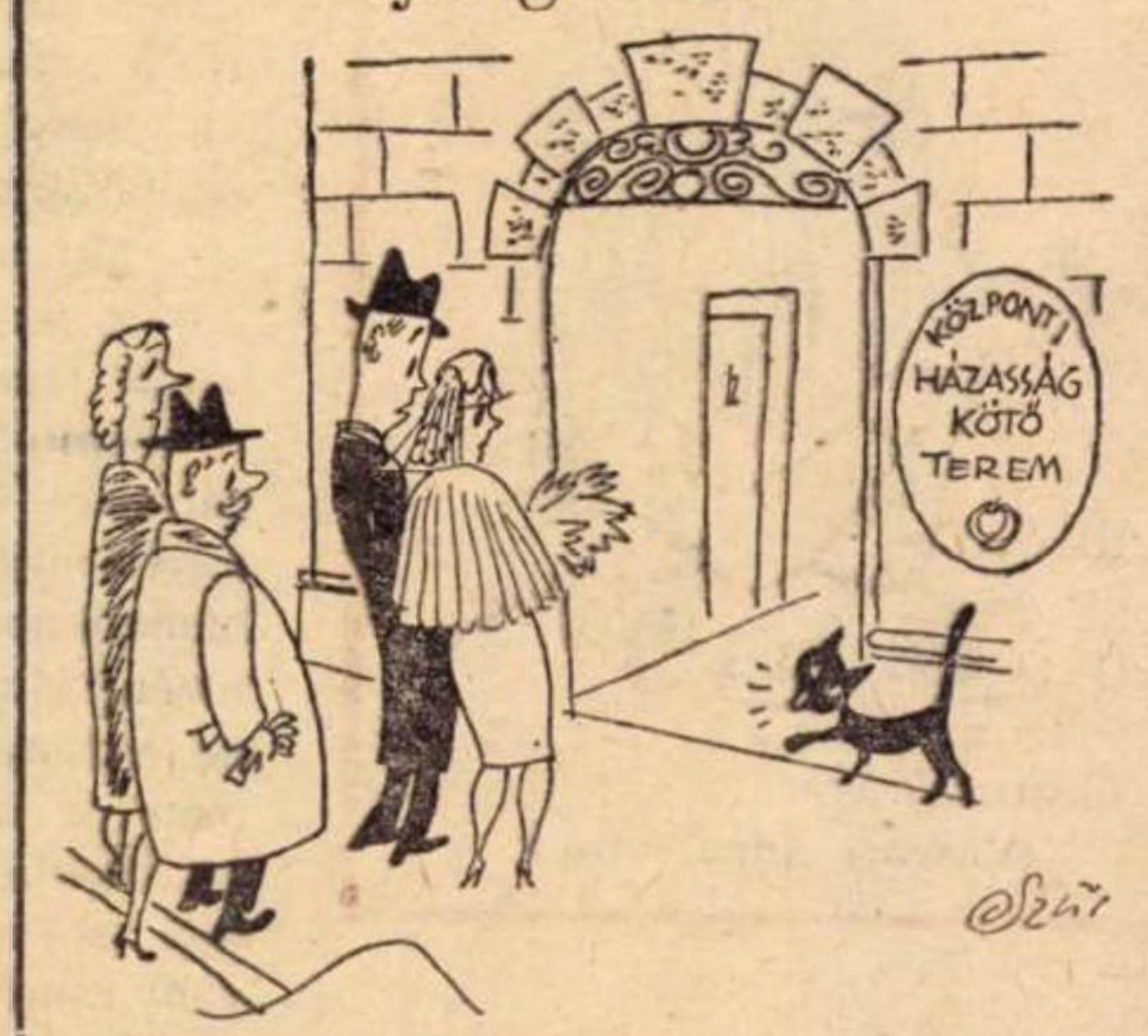

Fekete macska: Tessék csak, majd aztán megyek át!

A MEGOLDOTT PROBLÉMA...

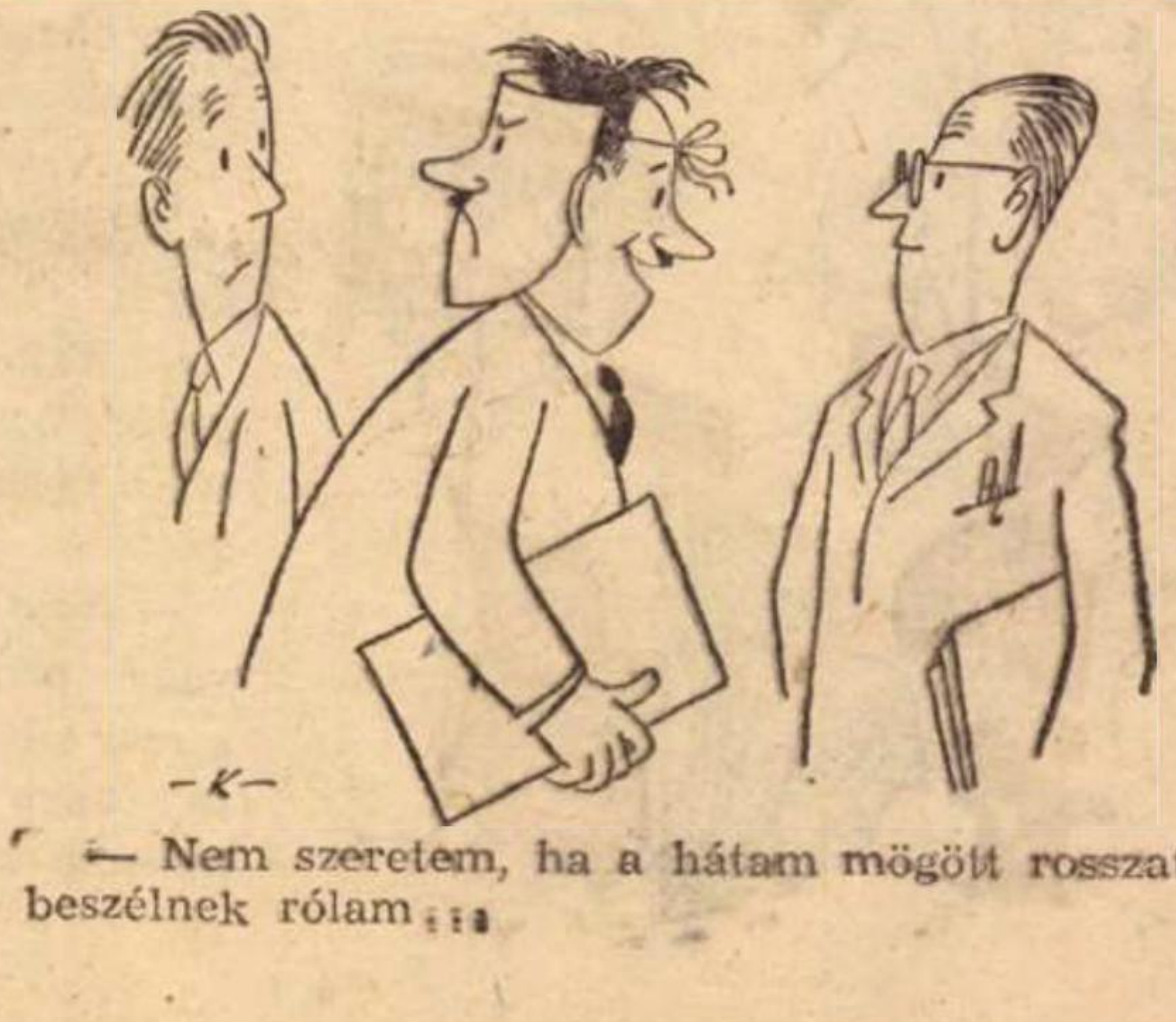

— Nem szeretem, ha a hátam mögött rosszat beszélnek rólam :::

A humor MESTEREI

Krúdy Gyula:

GITÁRI KALANDJAI

Gitári, mint a legtöbb férfi, egyetlen nőt szeretett egész életén át. Sipkának hívták ezt a nőt.

Ifjúkorában úgy ölelgette Sipkát, mint a nagybőgőt. Belemuzsikálta keservét, jókedvét; összetörte, ha megvadult.

Huszonötesztendős korában a folyóparton andalgott Sipkával. Verseket mondott a nőnek.

A harmincesztendős Gitári a páholyban Sipka krétafehér vállai mögött pedergette bajuszát. Büszke volt a nőre, mint egy lóra. Kondor, sűrű hajában titkokat és meséket vélt. A szemöldökei mögött rejtelem. Fürge, tapogató kezében a nagyvilág minden kéje, gyémántja.

Negyvenesztendős korában Gitári azokról az utazásokról beszélt Sipkának, amely utazásokat képzeletben és valóban elvégzett.

Negyvenötesztendős lett Gitári és újszülöttjét cipelte reggeltől estig. Sipkával borzasztó veszekedései voltak. Sipka többnyire elcsavargott a háztól. „Nem vagyok rabnő“, szólt Sipka.

Az ötvenesztendős Gitári azon tűnődött: mivel nyerhetné meg Sipka szerelmét. Vitte cirkuszba, bálba, kötélhintára, hogy majd nyakát szegte. Fáradhatatlanul mondta a verseket, hogy éjjel a tükör előtt felpofozta magát. Kinyitotta házát a barátok előtt. Fiatal szolgálót tartott, de Sipka nem lett féltékeny.

— Mivel nyerhetném meg ismét kegyedet? — esengett reszketeg hangon Gitári.

A nő elgondolkozott:

— Talán, ha megtanulnál ismét nagybőgőn játszani.

Hogyan kerültek egyes amerikai monopolisták kedvező helyzetbe?

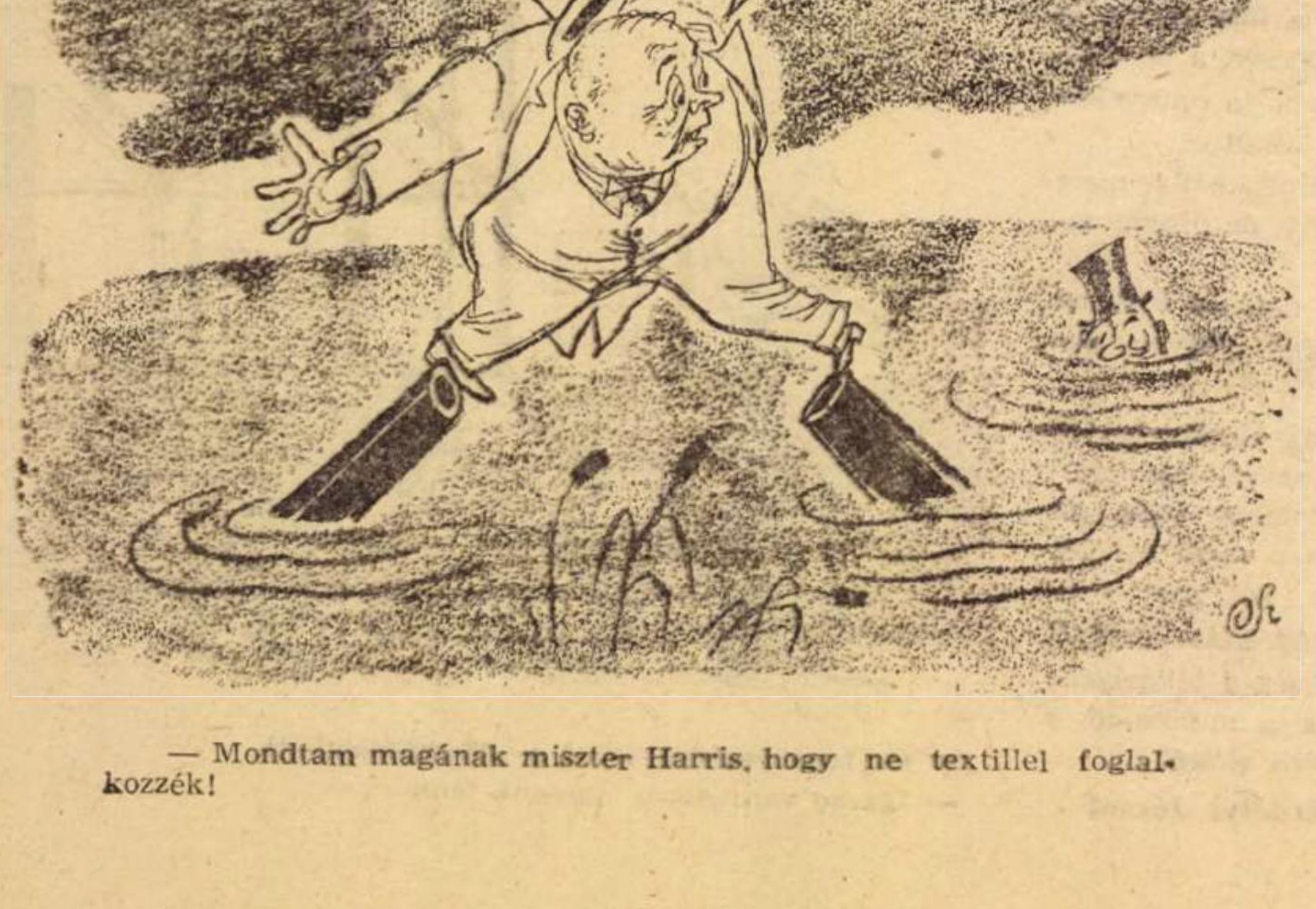

— Mondtam magának miszter Harris, hogy ne textillel foglalkozzék!

Milyen is az az amerikai szerződés?

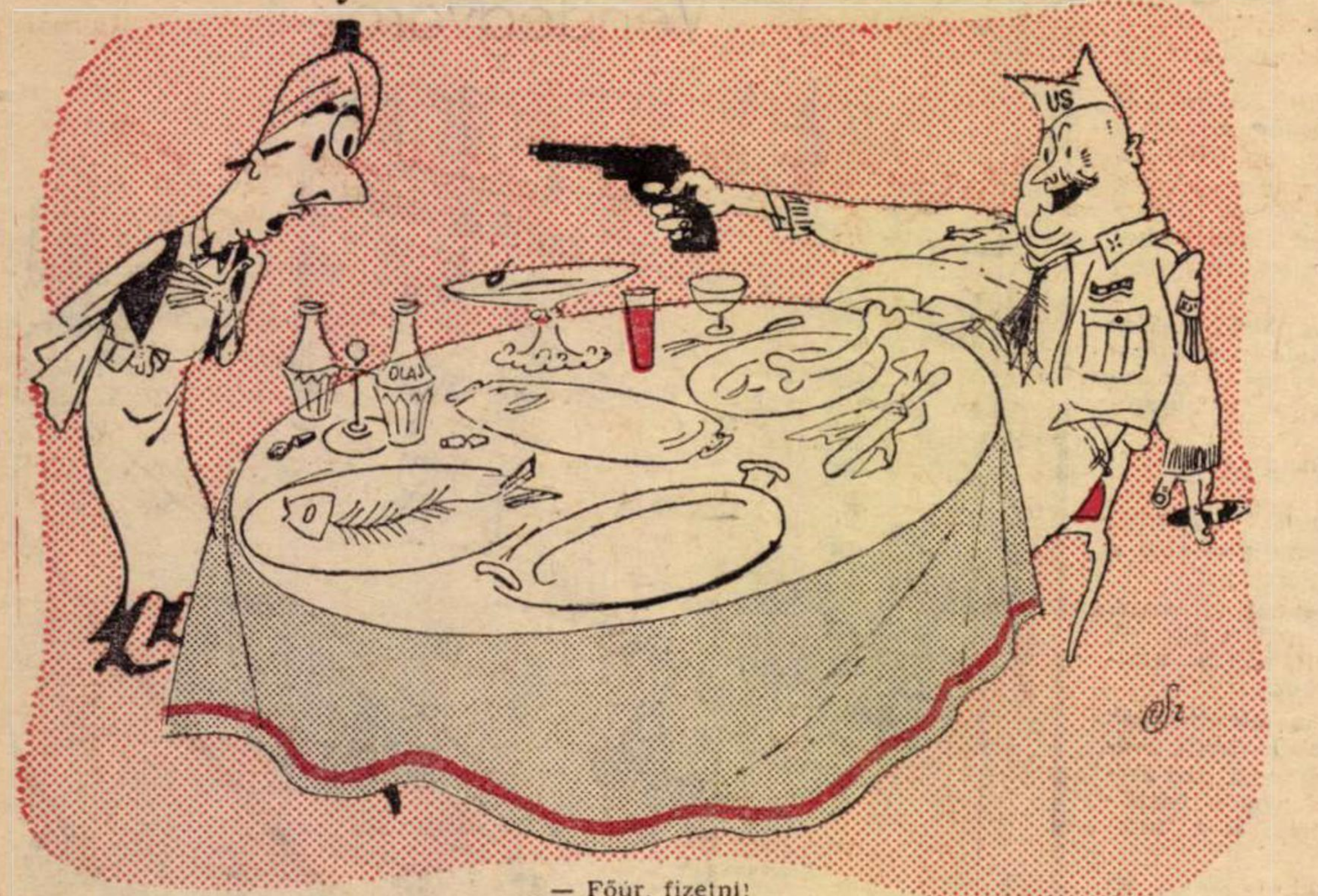

— Főúr, fizetni!

Igazán megtörtént

Tessenek nekem elhinni, hogy az alábbi eset valóban megtörtént, még hozzá 1955-ben, Jászberény városában.

Élt ott két szomszéd, mindkettőt Andrásnak hívták. Az egyiket Kutas Andrásnak, a másikat Kútnélküli Andrásnak. Ezt a két nevet nemcsak a megkülönböztetés kedvéért írtam le, hanem azért is, mert ez egyúttal az egész történet magvát képezi.

A két szomszéd hosszú éveken át megfért egymással békében és barátságban. A Kútnélküli átjárt a Kutashoz vízért, disznótorkor kóstolót küldtek egymásnak, András-napkor együtt rúgtak be és együtt szidták a sáros utcát, szóval nagy volt köztük az egyetértés.

Történt egyszer, hogy Kútnélküli András beleejtette a rocskát a kútba és nem vette ki. Ezen Kutas felmordult, nem nagyon, csak annyira, hogy egy kis vakrozsda esett az eddig fényes barátságon.

Egy másik alkalommal Kútnélküli kölcsönkérte a létrát és valahogy összetörte. A létra megfoltozva került vissza Kutashoz, aki annyira felbőszült személyi tulajdonának rongálásán, hogy kitiltotta a portájáról Kútnélkülit.

Kitört közöttük a teljes, az egy életre szóló harag.

Kutas a látását sem bírta egykori komájának, ezért elhatározta, eladja a házát, még a környékről is elköltözik.

Hamarosan akadt is vevő, létrejött a megegyezés: Kutas 12 500 forintot kap a házáért, illetve 100 forinttal kevesebbet, mert...

Ugyanis a szerződés egyik passzusa imigyen szólott:

„A vevő kötelezi magát arra, hogy amig a ház a birtokában van, Kútnélküli Andrást nem engedi portájára vízvitel céljából. Ennek fejében Kutas András 100 forintot elenged a vételárból. A vevő a 100 forintot abban a pillanatban köteles az eladónak megfizetni, amikor a fenti megállapodást megszegi.“

Így a szerződés, amelyet a vevő négy évig meg is tartott.

Ekkor ütött be a baj.

Kútnélküli András kancája egy kiscsikóval gyarapította a gazdaságot, e gyarapítás után pedig sok vízre volt szükség. Kútnélküli tehát az új szomszédjához kényszerült: nem engedné-e meg, hogy vizet hordjon a kútról.

A szomszéd megengedte, sőt rövid idő alatt Kútnélküli András mindennapos vendég lett az új háztulajdonosnál, az meg viszont. Még násznagyságot is vállaltak egymásnál.

Persze mindezt megtudta Kutas András és felhorkant: „A vevő megszegte a szerződést, tehát fizesse ki a 100 forintot!“

A vevő nem fizetett, erre Kutas András a járásbíróságon beperelte.

Nemrégiben tárgyalta a jászberényi járásbíróság az ügyet és Kutas András keresetét többek között a következő indokkal utasította vissza: „Nem vitás, a vételtől, 1950. augusztus 5-től 1954. őszéig, tehát 4 éven át az alperes megtartotta a megállapodást. Az alperes megkötöttsége 4 éven át éppen elégséges volt a perbeli 100 forint leszolgálására. Azt sem lehet elképzelni, hogy egy ilyen kikötés valakire holtig szóljon.“

Így végződött századunk fülemüle-pöre...

Tóth Kornél

Javaslatunk későnkelők részére

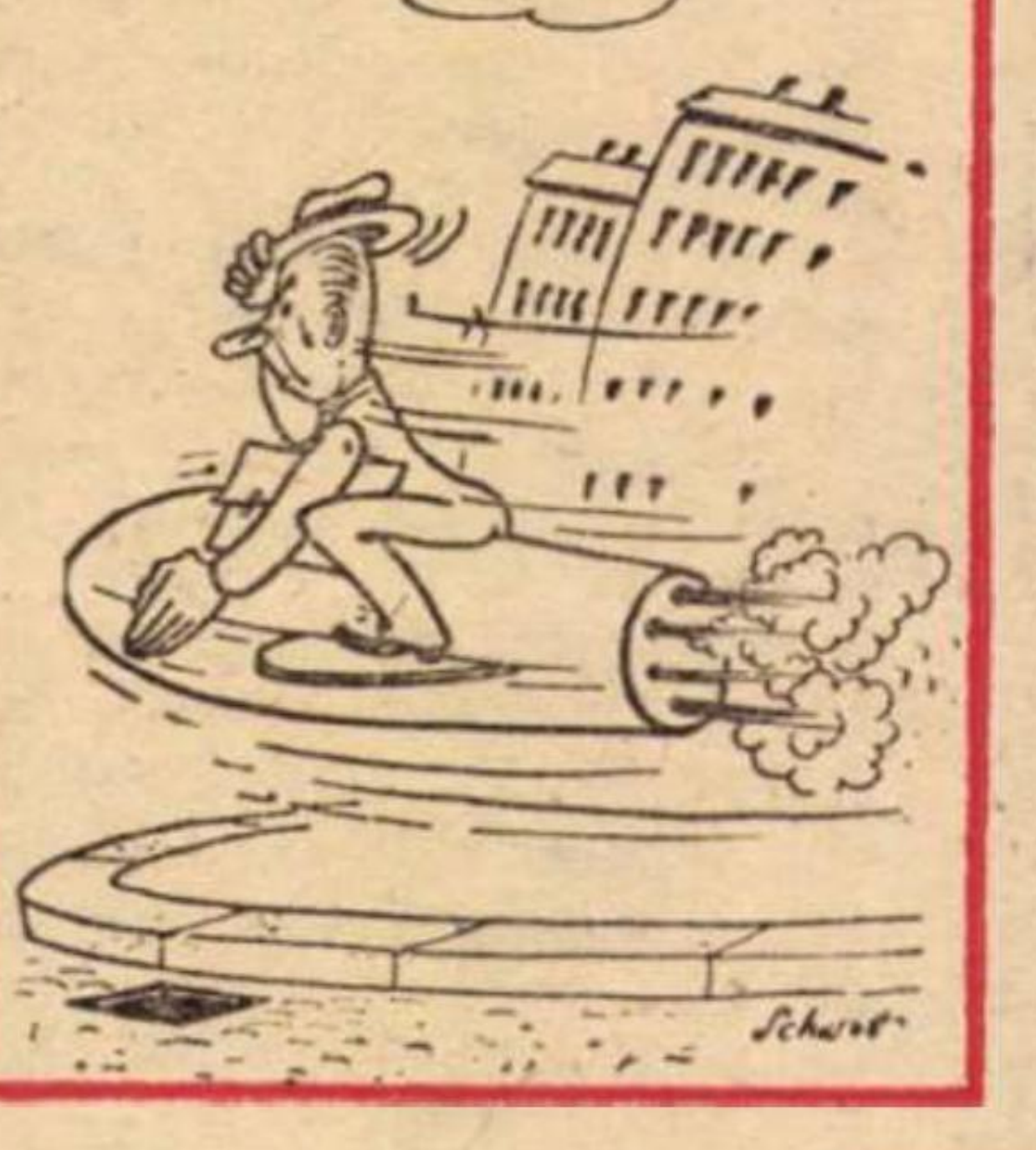

A barátom szenvedélye

Tészta Vendel, az esztergályos, régi, jó barátom. A szakmája szerelmese — ahogy mondani szokták. Ha a Rugkalimportnál járok, sohasem mulasztom el meglátogatni. Élvezettel nézem mindig, amint a gépén formálódik az anyag, amint a vasdarabból alkatrész lesz.

Éppen ezért csodálkoztam legutóbbi látogatásom alkalmával, amikor Tészta gépét árván találtam. Gazdája, arcán a kétségbeesés barázdáival, homlokán a kimerültség verejtékcseppjeivel, kezében egy halom papírlapot szorongatva száguldott a műhelyben ide-oda, s különböző neveket kiabált.

— Mi van veled, Tészta? — fogtam el, amint el akart száguldani mellettem. — Valami baj van?

— Hagyj! — legyintett reménytelenül —, aláírásokat gyűjtök...

— Hm! — Eddig azt hittem, nincsen semmi szenvedélye. Mindenesetre jobb mint a kártya, vigasztaltam magam, aztán megpróbáltam a lelkére beszélni. — Majd csak leszoksz róla valahogy... Elvonókúra, mittudomisén... Fő, hogy a család ne érezze meg...

Lemondóan legyintett.

— Áh, ezt hivatalból csinálom...

— Hogyan? Hivatalból?

Barátom fáradtan lerogyott egy fogaskerékre és mesélni kezdett.

— Tudod, hogy mi most nagyfrekvenciájú krumplihámozó-kombájnokat gyártunk. Ezekhez én esztergálom a tengelyeket. Mielőtt azonban megkezdenénk a munkát, munkalapot kell kérni a diszpécsertől, amire rábélyegezzük a munkakezdés és a végzés idejét...

— Értem már — feleltem. — Szóval most munkalap után szaladgálsz.

— Nem! — sóhajtott Tészta. — Tekintve, hogy ez IV. kategóriáju munka, én pedig a VI. kategóriába sorolt szakmunkás vagyok, hogy károsodás ne érjen, személyi kategória kiegészítési lapot kell kérnem...

Kezdett megvilágosodni az agyam.

— Hiszen ez tiszta sor. Most a személyi kategória kiegészítési lap után szaladgálsz, azután megkezded a munkát...

— Nem! Azután csatolom a pótidőutalványhoz.

— Mit csatolsz mihez?

— A személyi kategória kiegészítési lapot a pótidőutalványhoz — sóhajtott a boldogtalan esztergályos. — Erre azért van szükség, mert a nagyfrekvenciájú krumplihámozó kombájn tengelyet 10 milliméter átmérőjü anyagból kellene esztergálni, de csak 40 milliméteres van. Namarmost, mivel így több a ráfordítási idő, pótidőt kell kérni. Erre jó a pótidőutalvány, amit aláír a főművezető, a művezető, a diszpécser, a normás, a meós, jóváhagyja a művelettervezési osztály, végül...

— Elég — ordítottam fel, mert nem bírtam tovább, de ő nem zavartatta magát.

— ...végül a normás időt ad rá, amikor ez mind megvan, akkor...

— Akkor Tészta Vendel kiváló esztergályos 200 százalékra teljesíti a normát — vágtam közbe, de barátom szomorúan rázta a fejét.

— Nem! Akkor két eset van: vagy programmódosítást kapunk s már nincs szükség a tengelyekre, vagy letelik a munkaidő, s másnap kezdhetem előlről...

B. Erdélyi József

Női dolgok

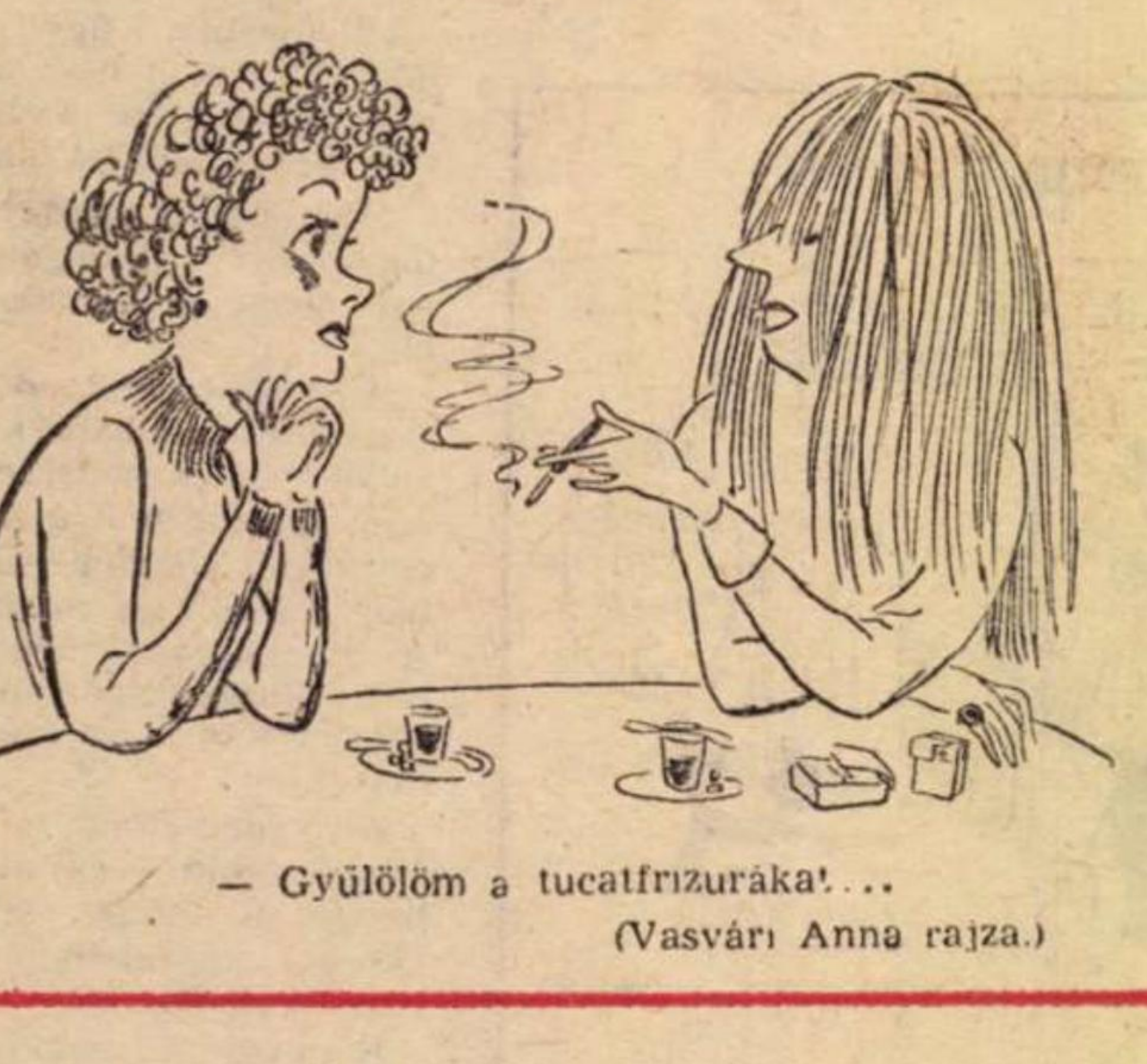

— Gyűlölöm a tucatfrizurákat...

(Vasvári Anna rajza.)

Szobrászverseny a legifijabbaknál

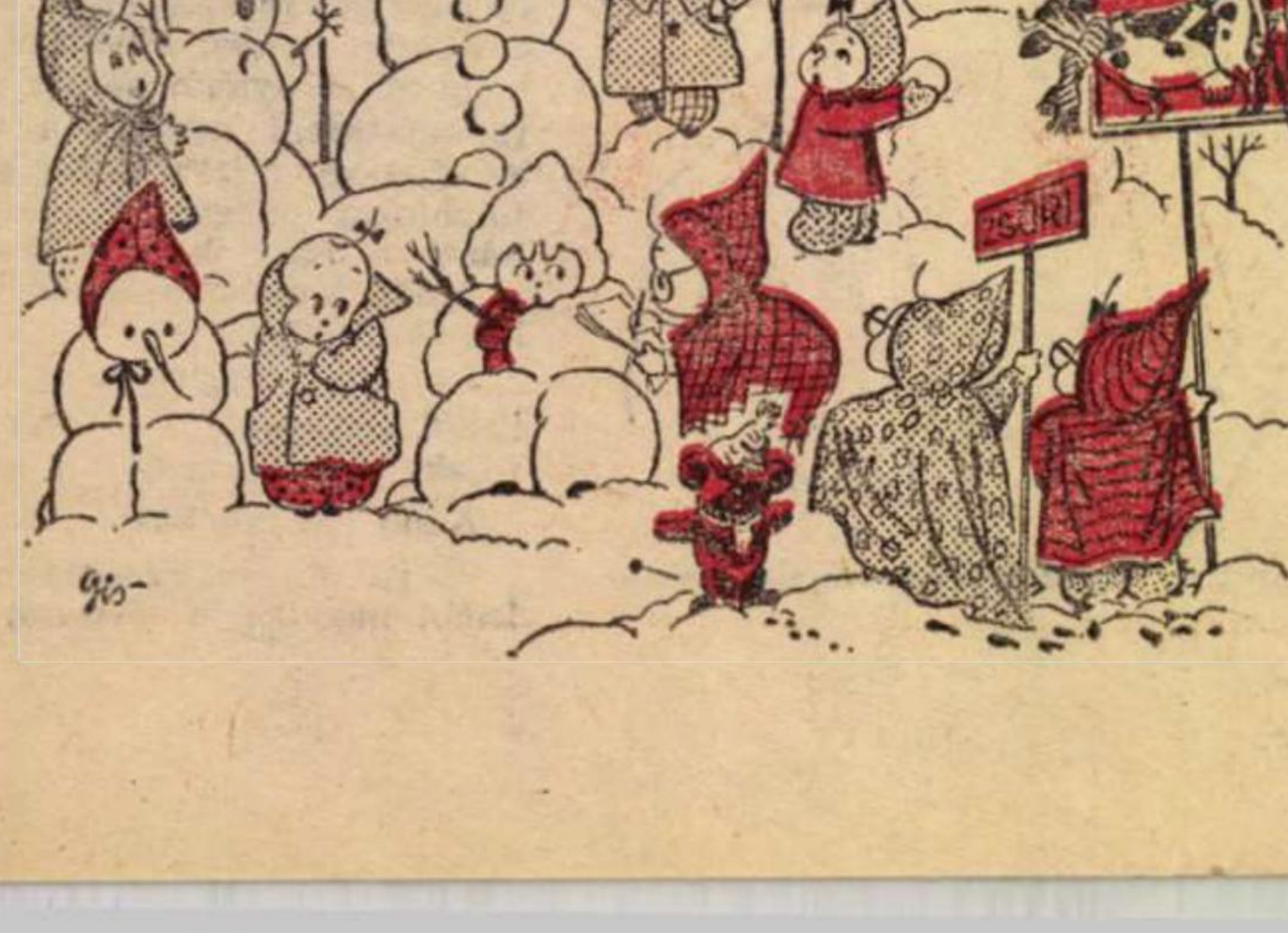

Az „Élenjáró Technika Napján“

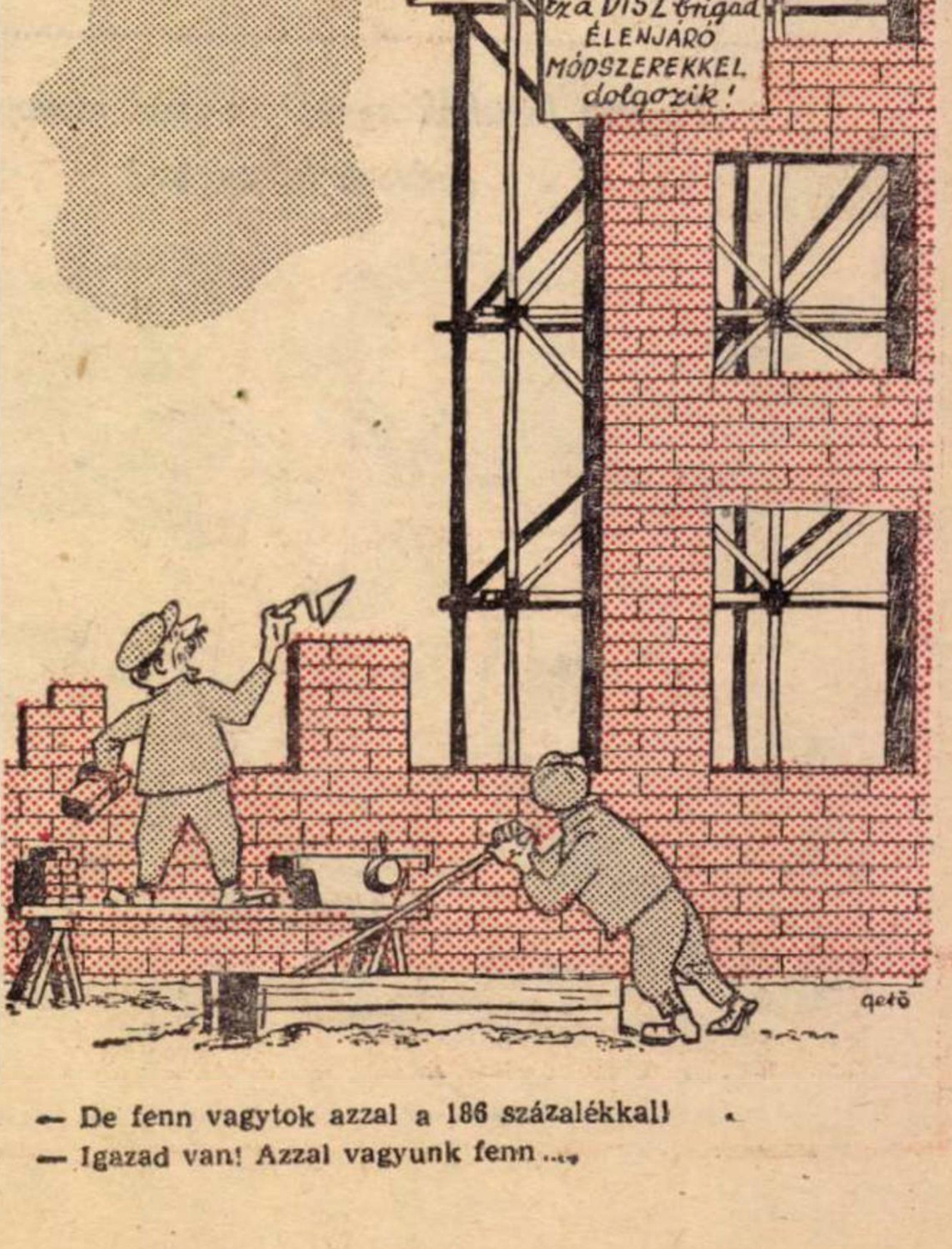
Ez a DISZ brigád ÉLENJÁRÓ MÓDSZEREKKEL dolgozik!

— De fenn vagytok azzal a 186 százalékkal!

— Igazad van! Azzal vagyunk fenn...

KASSO-VAJDA:

Szakszervezeti oldal

Ha szóbakerül a szakszervezetek munkája, gyakran hallja az ember a következőket: „Azt magyarázza meg nekem az elvtárs, mit csinál a szakszervezet? Fizetem havonta a szakszervezeti díjat, kapok érte egy bélyeget, ezt beragasztom a könyvembe, ennyi az egész.“

Hallottunk olyan beszélgetést is, amelyben a beszélgető kifejtette, hogy annak idején, tizenöt-húsz évvel ezelőtt, akkor igen, akkor sokat tett a szakszervezet, harcolt a munkások jogaiért, segített, támogatott. De most? Minek ma a szakszervezet, amikor az állam minden támogatást megad.

Elhatároztuk, hogy kihegyezett ceruzával, töltőtollal és kihegyezett füllel elindulunk, hogy szétnézzünk a szakszervezetek házatáján. Meggyőződtünk arról, hogy a munkaverseny szervezésétől és a 75%-os táppénztől kezdve a szülési és házassági segélyeken át egészen az üdültetésig ezer és ezer feladattal foglalkozik a szakszervezet. Egy oldal keretében nem tudunk mindenről beszámolni. Az alábbi rajzokban tréfás formában mutatjuk be olvasóinknak a szakszervezetek munkáját és feladatait.

A közönségszervező

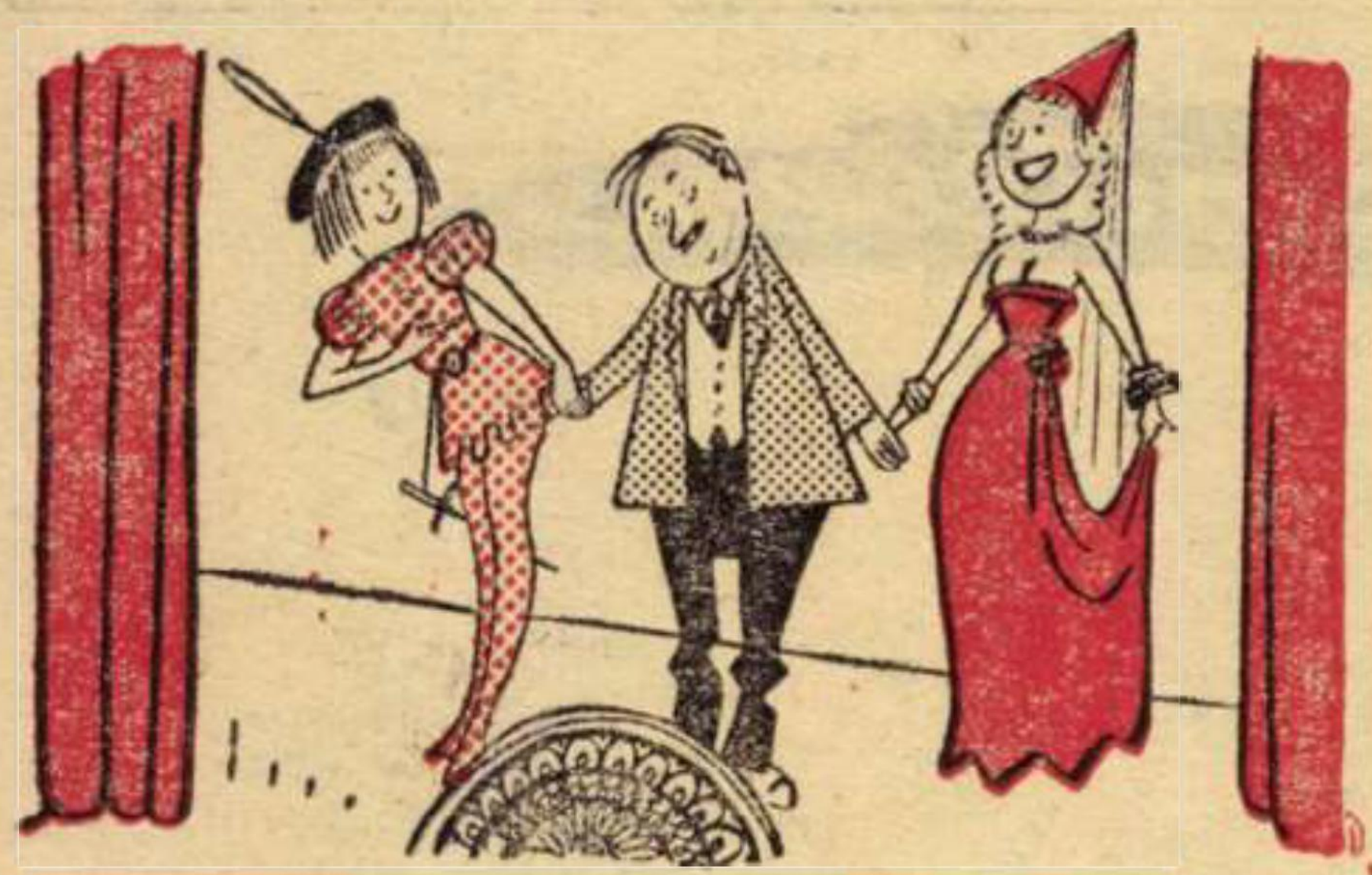

Romeo: Kérem, őt is tapsolják meg, nagy szerepe van a sikerben...

Munkavédelem

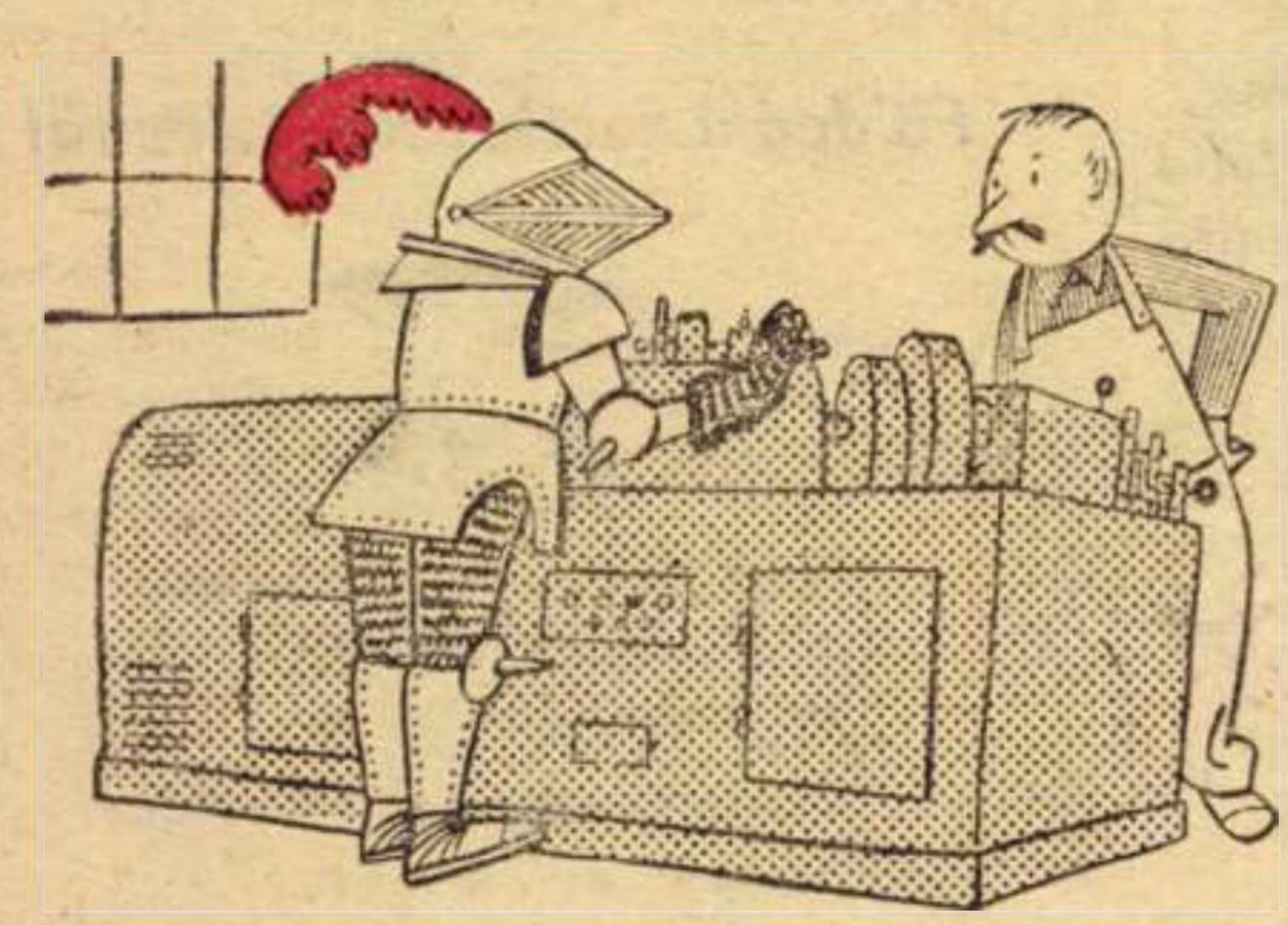

Bizalmi: No, szaki, holnap már nem kell így bejönni, felszerelik a gépére a védelmi berendezéseket.

Ellenőrzés az üzemi konyhán

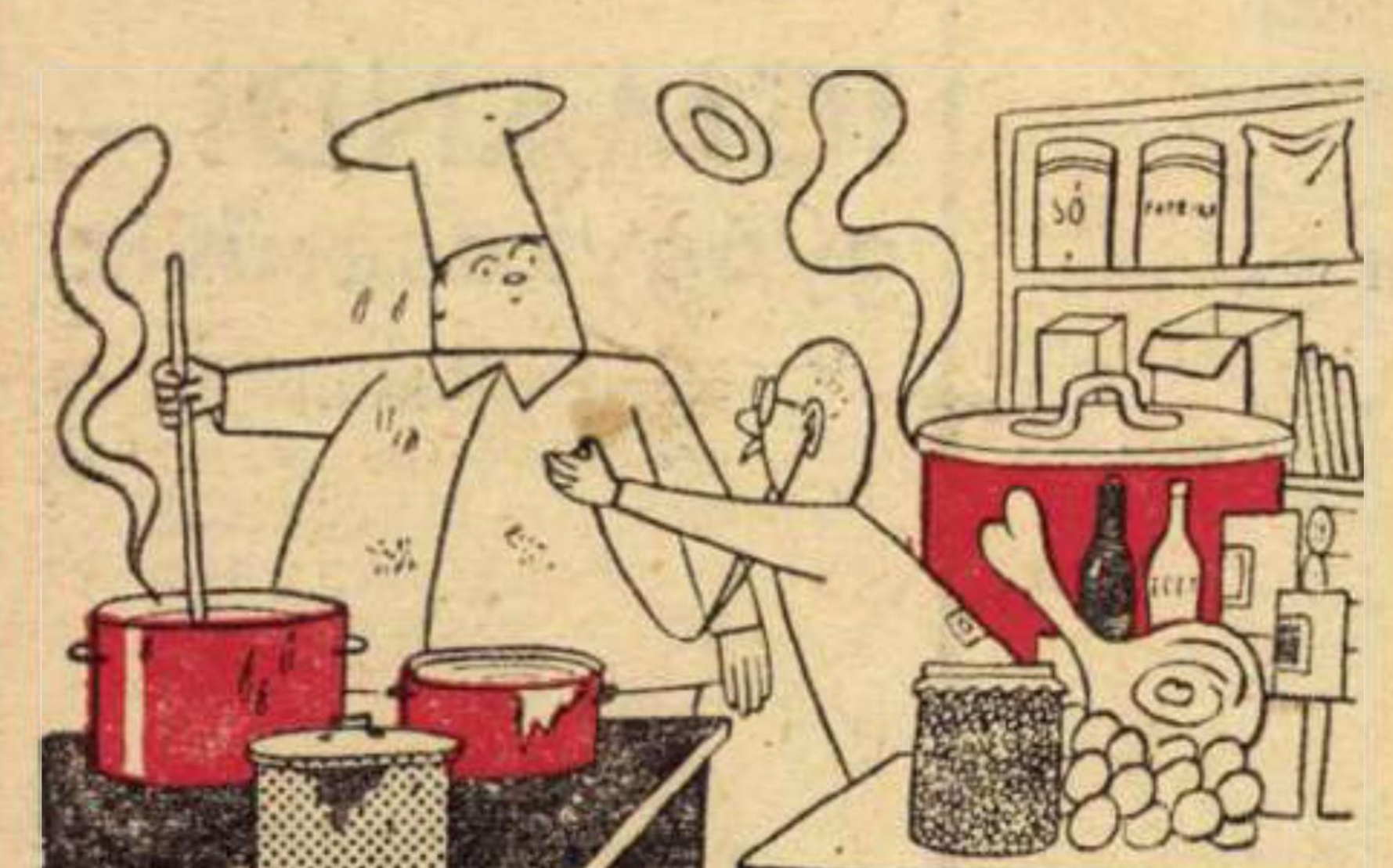

— Mit csinál, doktor úr?

— A főzéshez sziv is kell Magának úgy látszik, nincs rendben a szive...

Újító-sors, ha nem lép közbe az ÜB

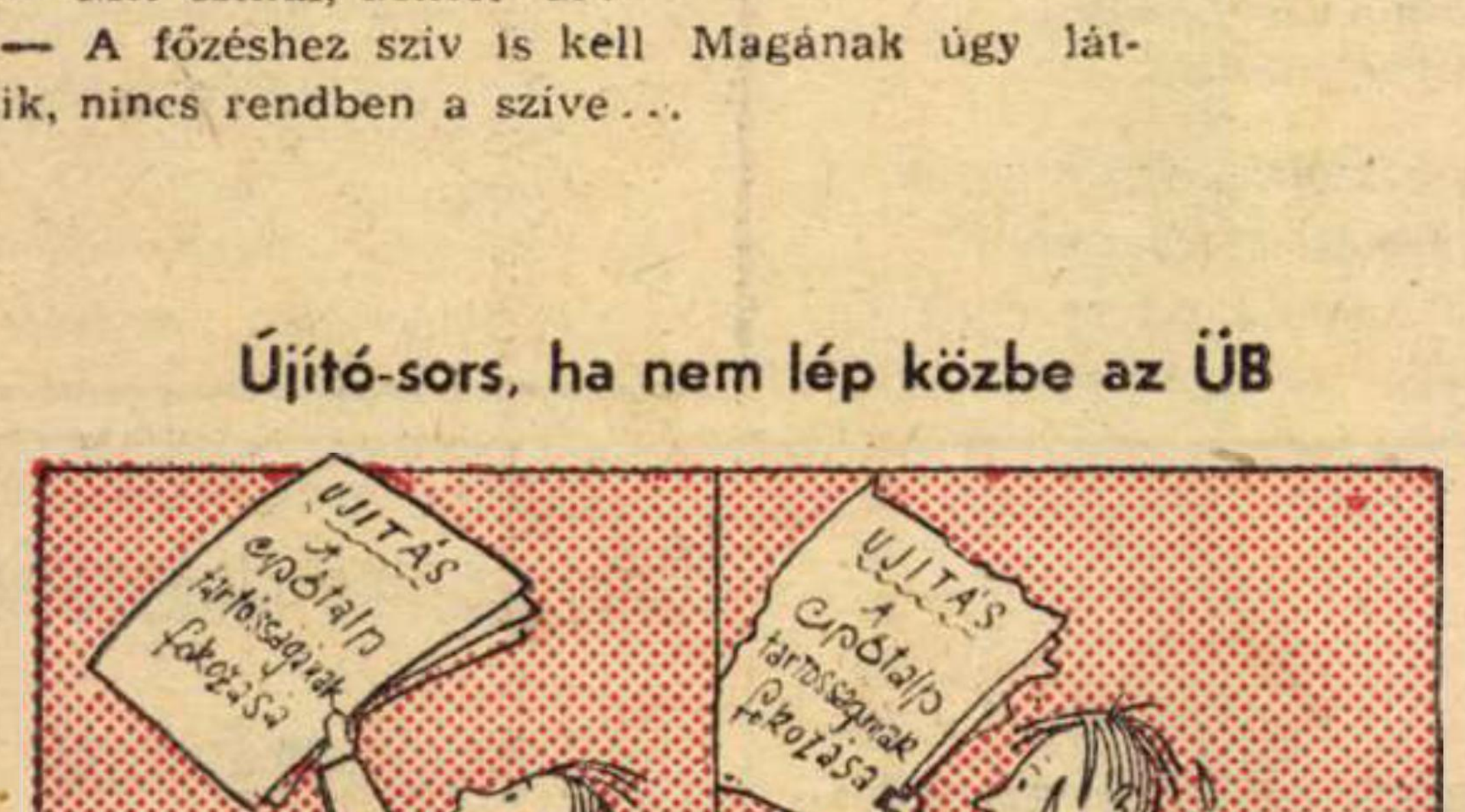
ÚJÍTÁS A cipőtalp tartósságának fokozása
ÚJÍTÁS A cipőtalp tartósságának fokozása

Üzemi bölcsődében

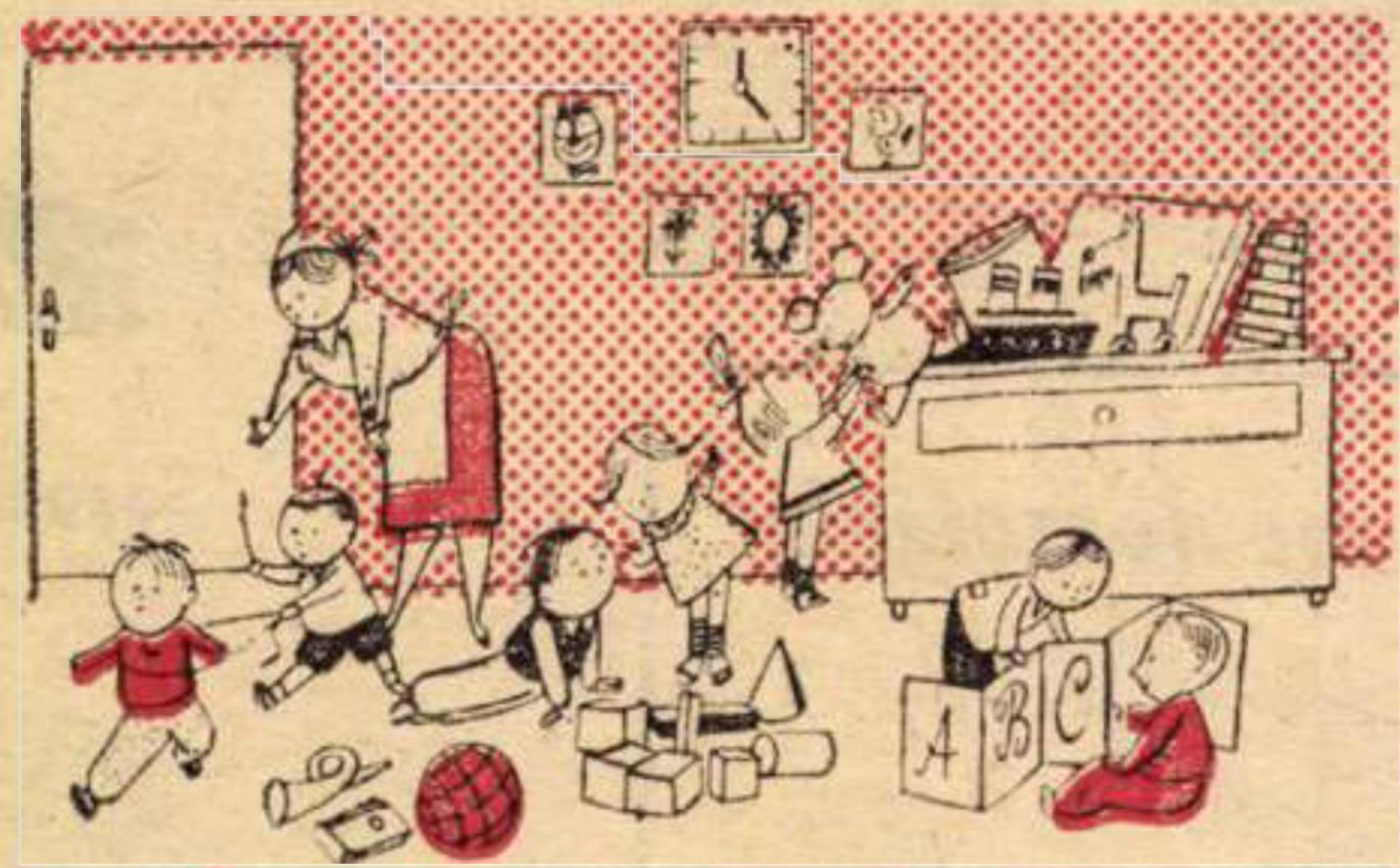

— Pisti, mindjárt öt óra. Gyorsan játsszunk még, utána úgyis bőgni kell, amikor jön a mama, hogy ne vigyen még haza.

Ezt a betegséget is az SZTK „gyógyítja"

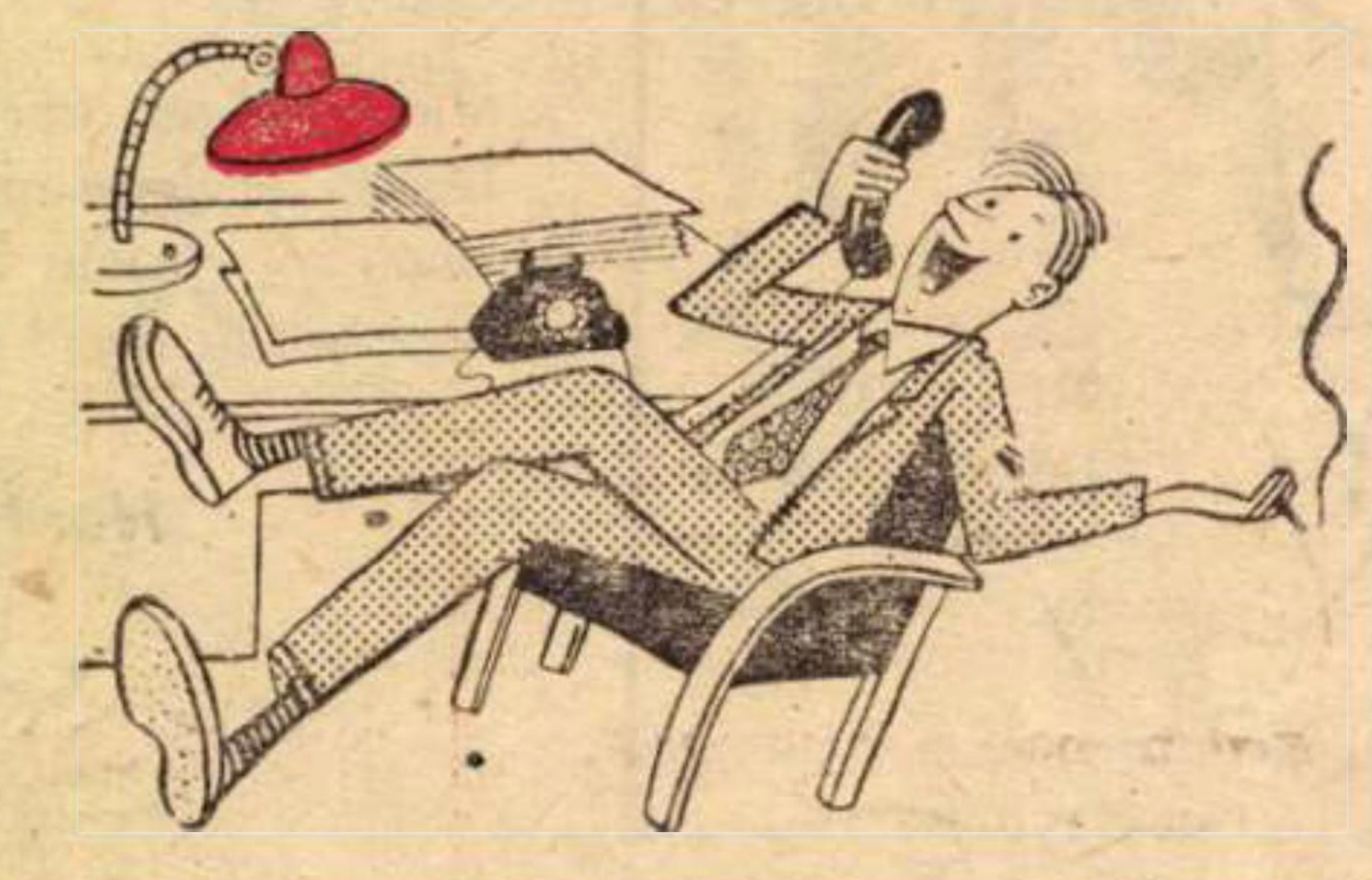

— Köszönöm kérdését, doktor úr, jól vagyok. Legyen olyan kedves, írjon fel nekem huszonöt Karilt, egy csomó Istopirint, Belloidot és...

Tisztaság az üzemben

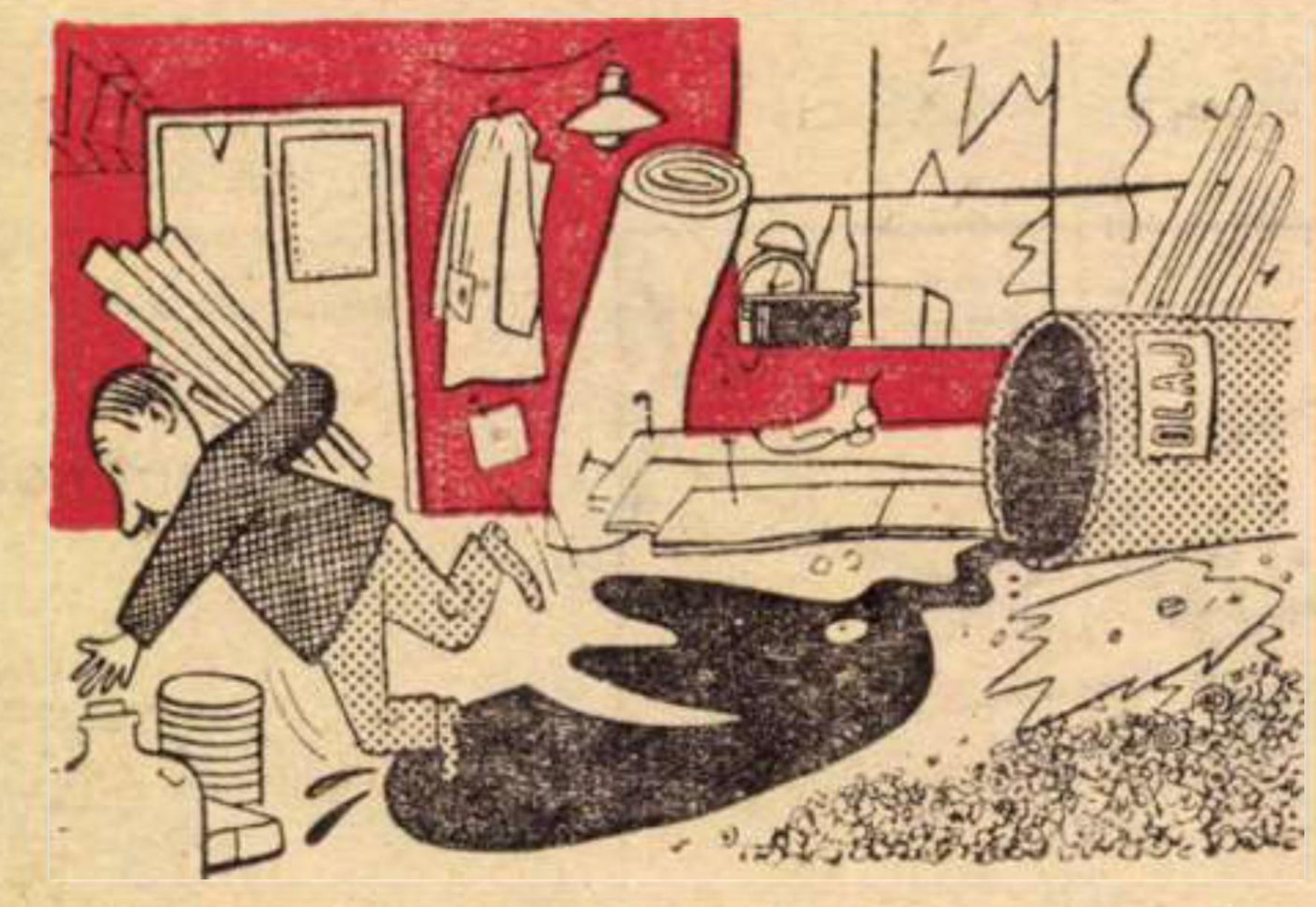

Olajfolt Ha kificamitotta a lábát, ne engem szidjon, hanem köszönje meg saját magának...

Helytelen besorolás

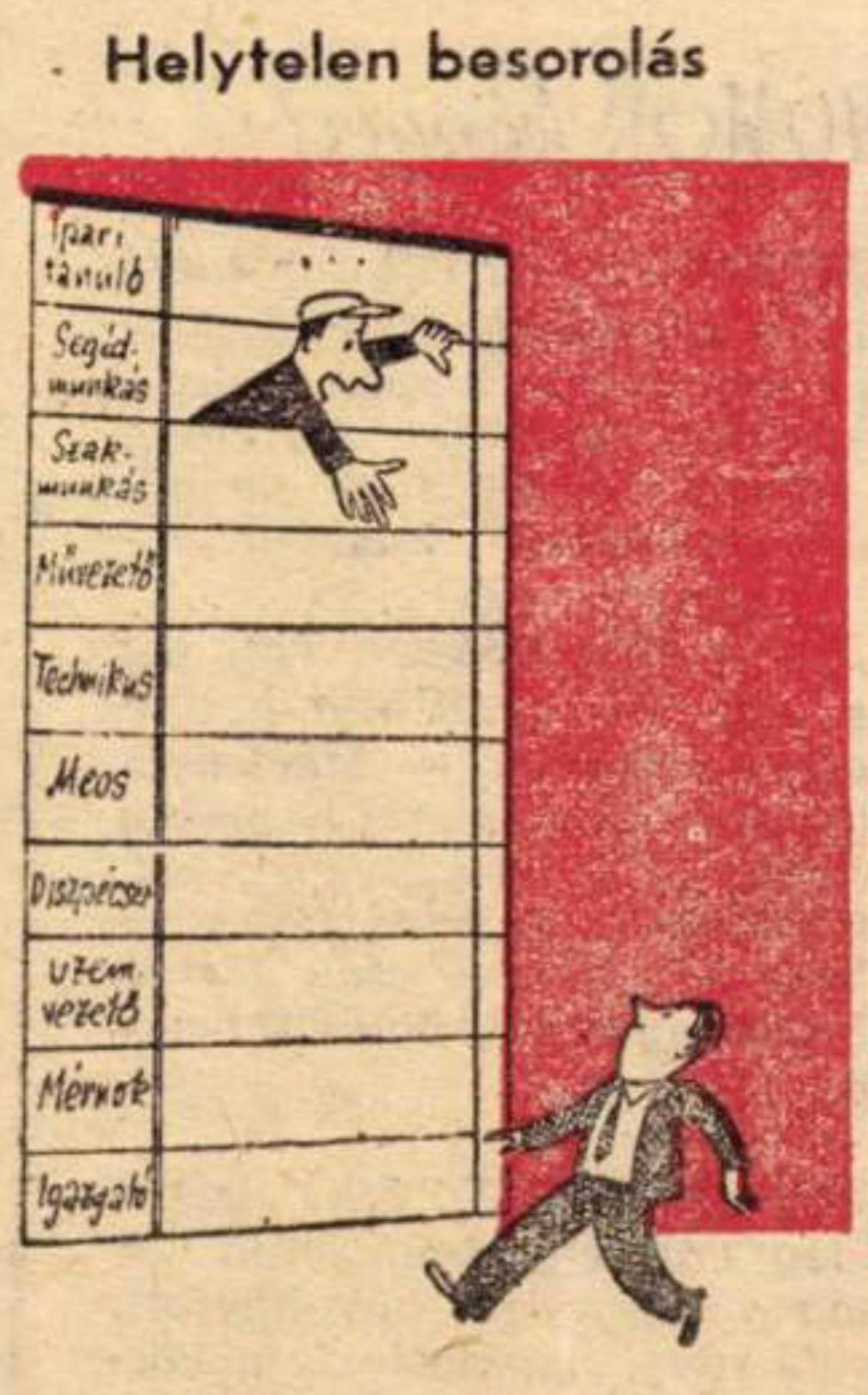
Ipari tanuló
Segéd-munkás
Szak-munkás
Művezető
Technikus
Meos
Diszpécser
Üzem-vezető
Mérnök
Igazgató

— Segítség, bizalmi elvtárs! Rossz rubrikába tettek!

Egy túlbuzgó beteglátogató,

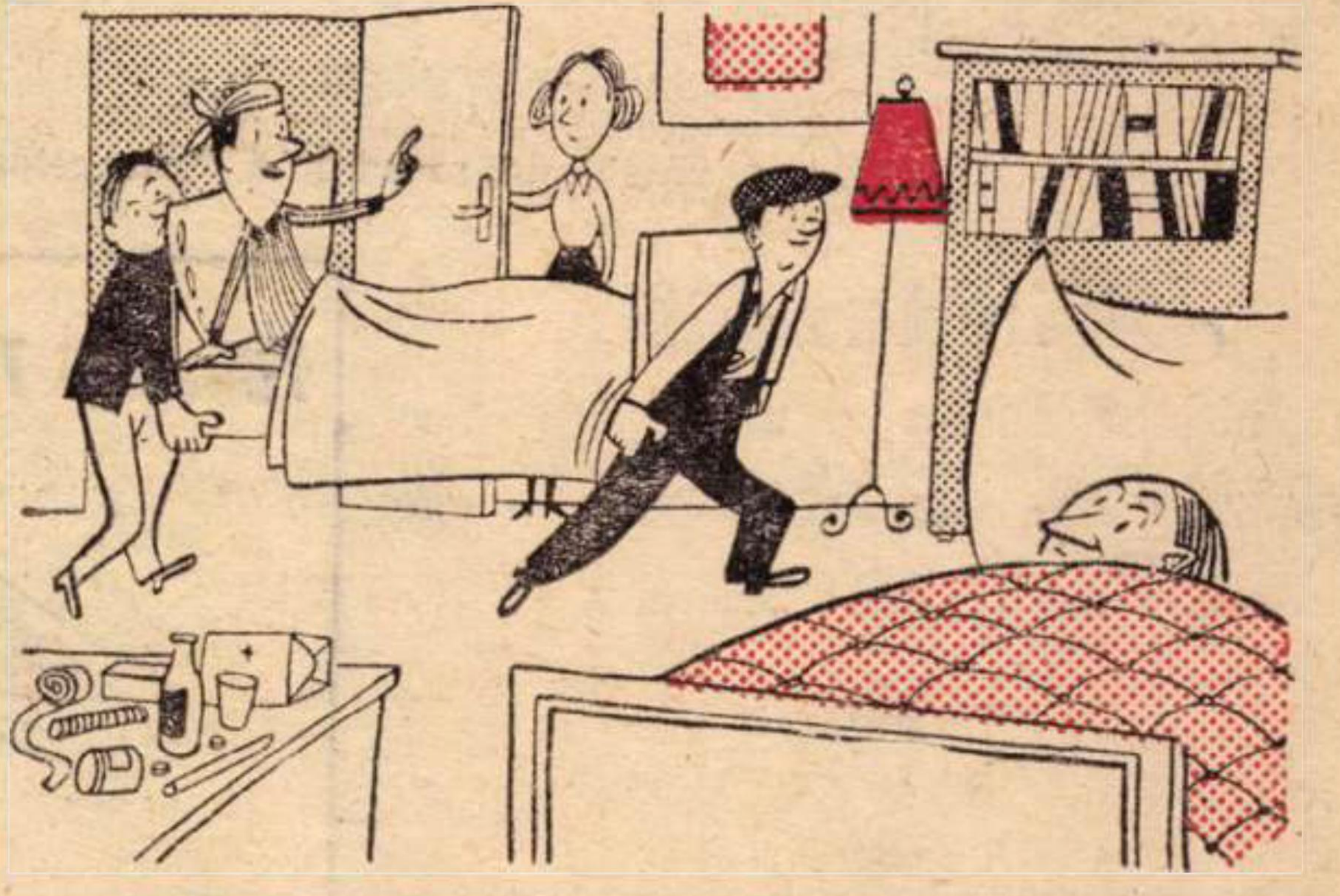

aki betegen is meglátogatja a beteg kollégáját.

Egy jólsikerült üdülés után

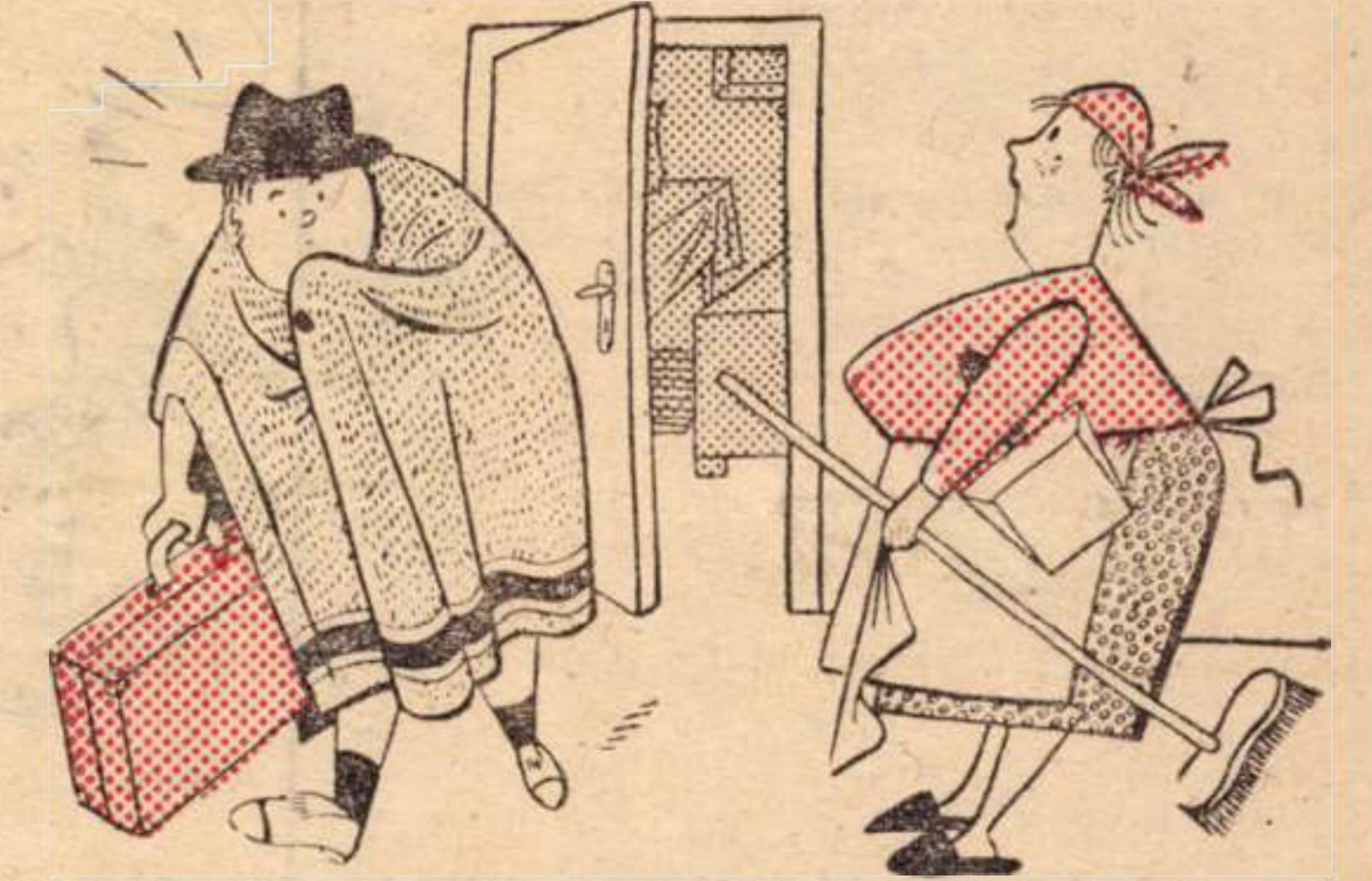

— Miért borította magára a takarót? Így utazik haza?
— Mit csináljak? Minden ruhámat kihíztam!

Tisztaság az üzemi étkezőben

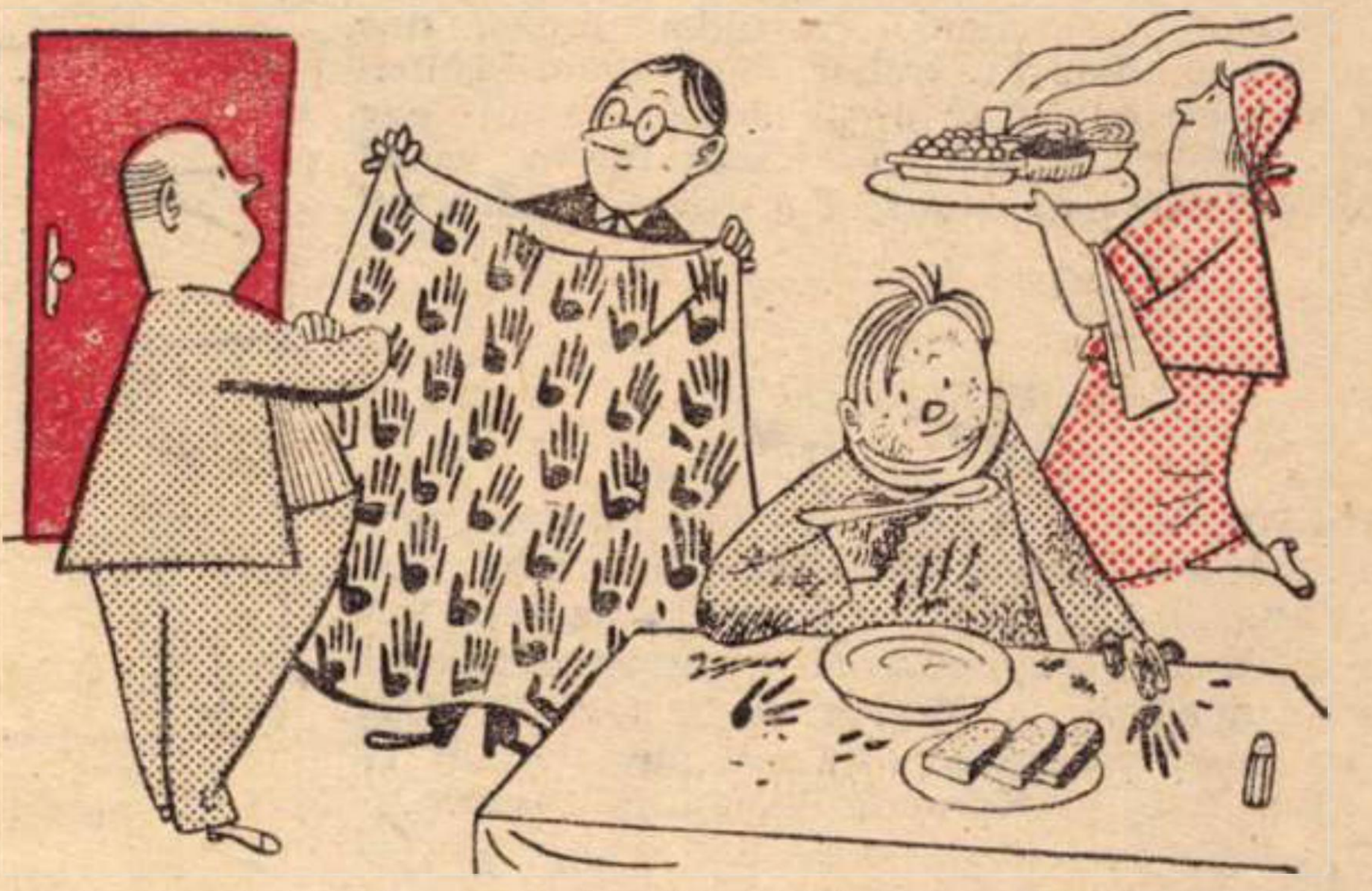

— Tenyérmintás abroszt ajánlok az ebédlőbe, ezen legalább nem látszanak majd az olajfoltok és a kéznyomok.

Sok boltban azt szeretnék,

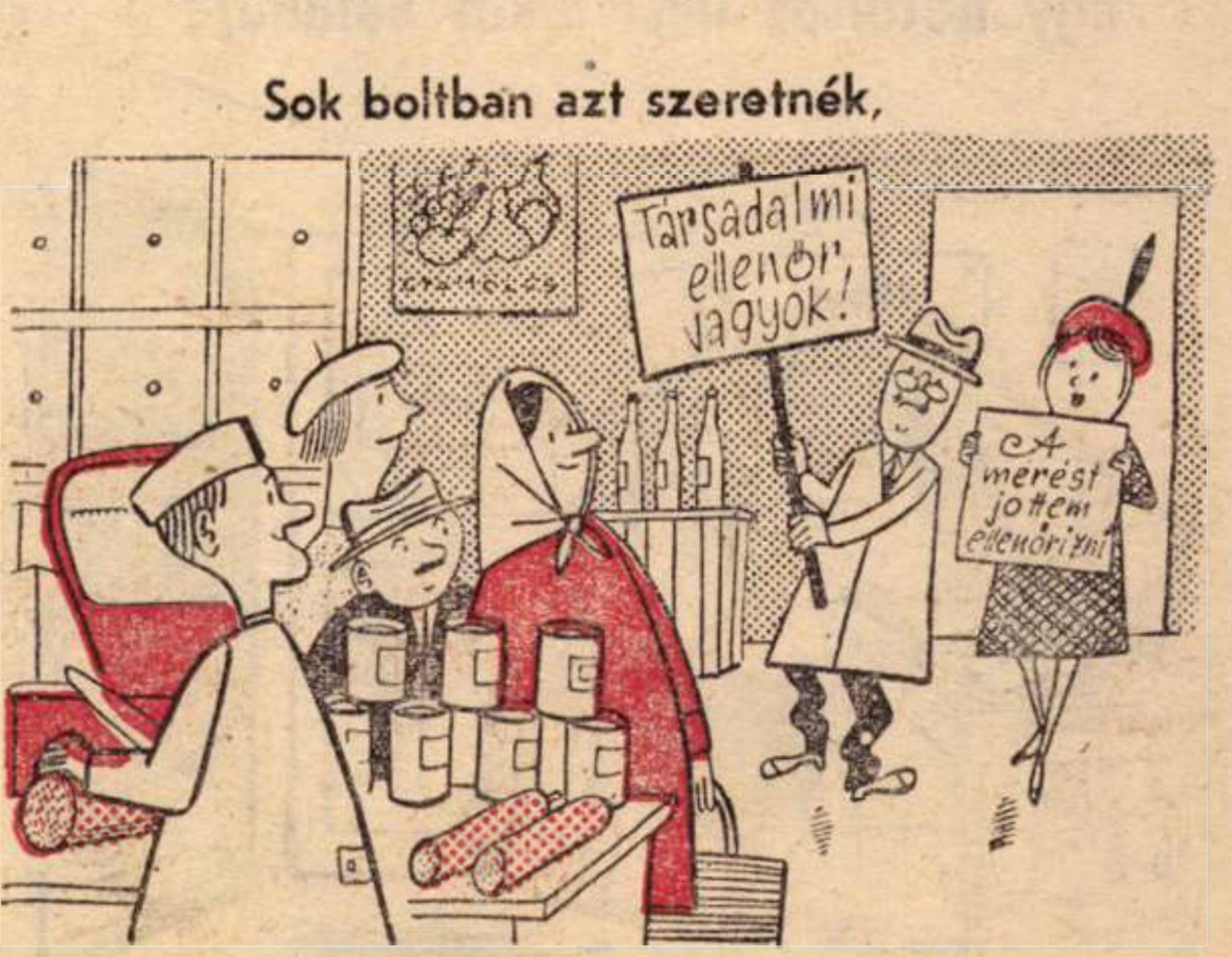
Társadalmi ellenőr vagyok!
A mérést jöttem ellenőrizni

ha a szakszervezet társadalmi ellenőrei így lépnének be az üzletbe.

Belejöttek a srácok

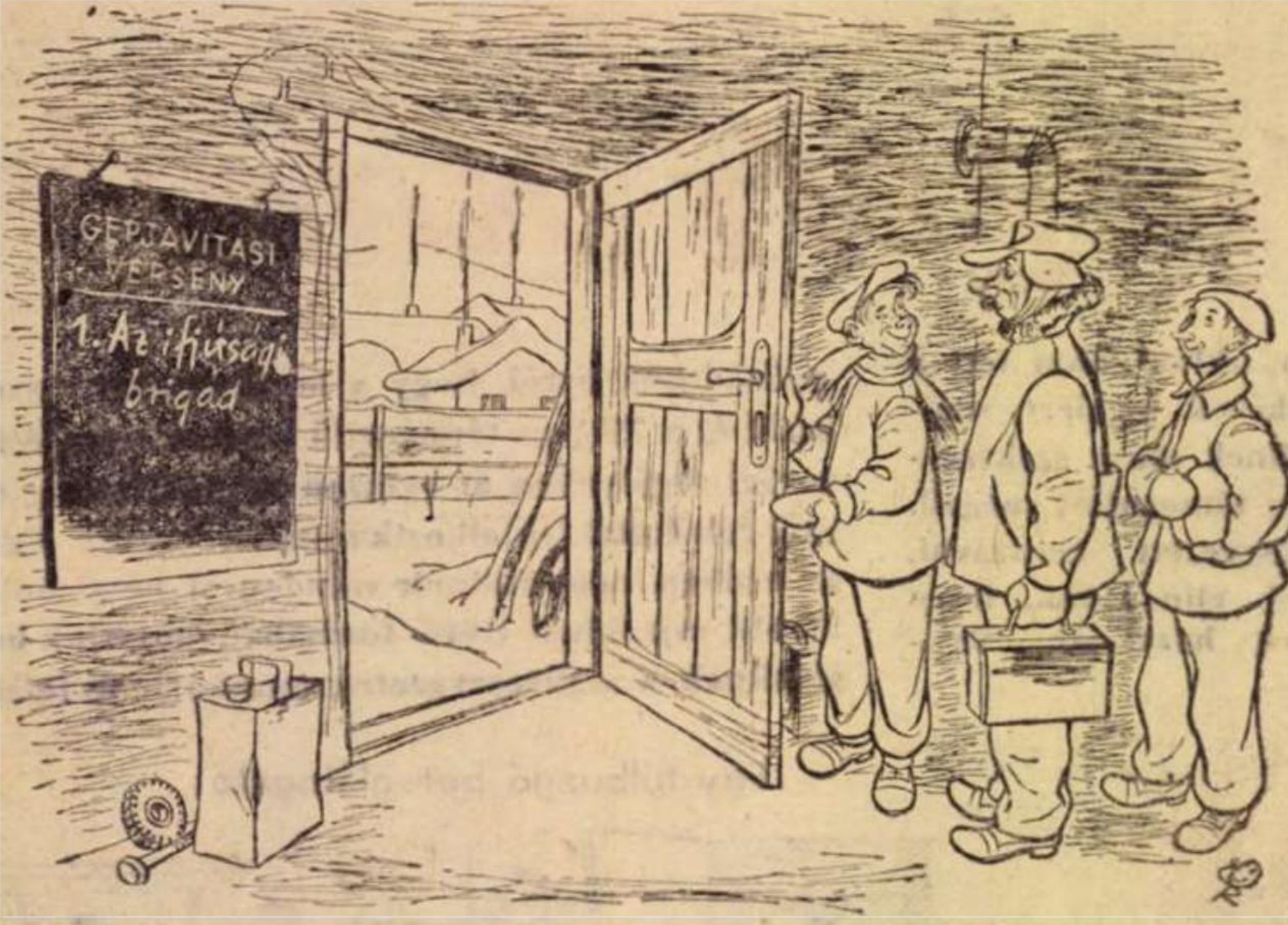

— Tessék Józsi bácsi, csak maga után, itt megelőzhet bennünket!

Szórakozott hóhányó

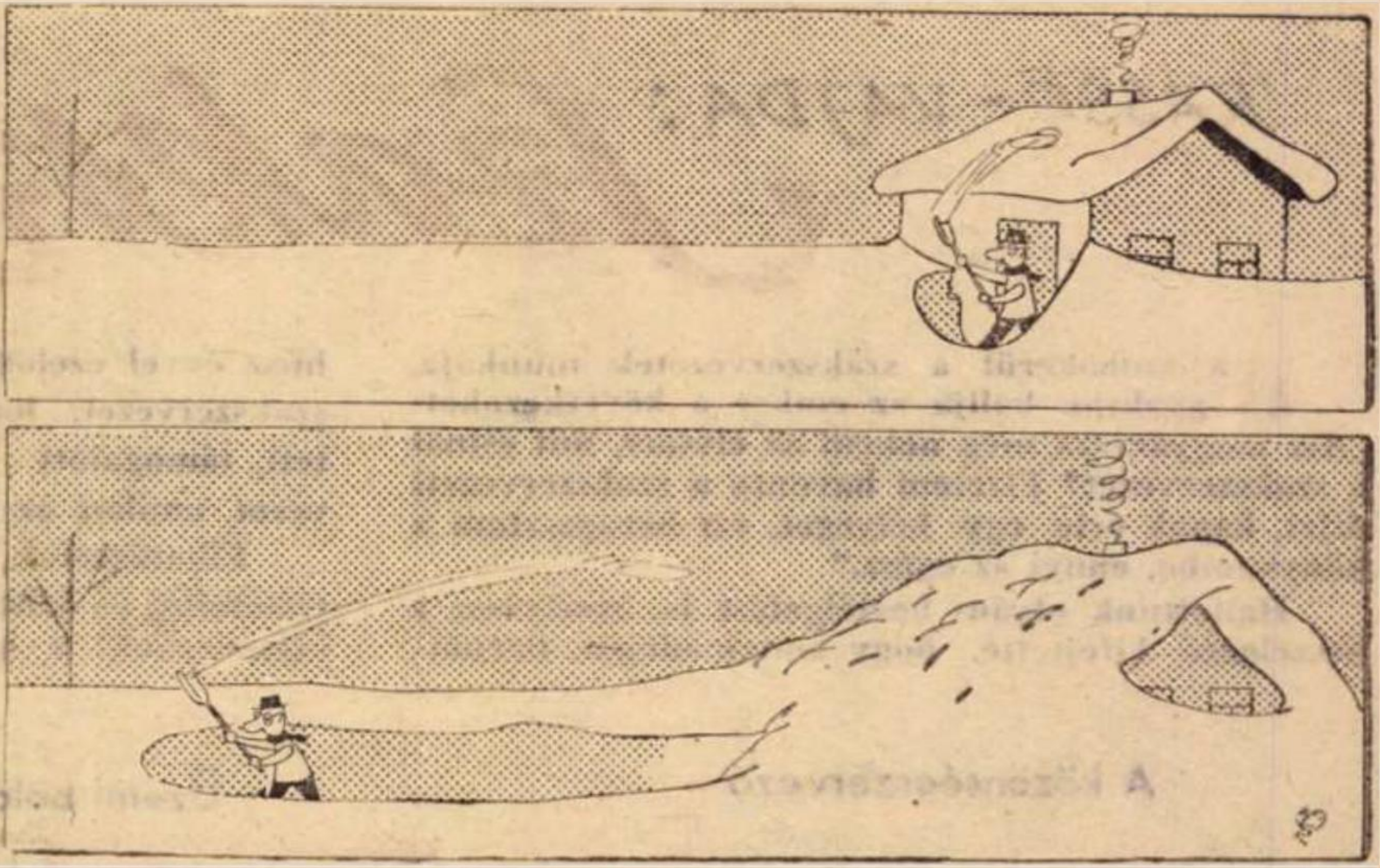

Mindenféle

Barátom szilárd jellem. Elhatározta, hogy nem szokik le az ivásról, nem szokik le a dohányzásról, s nem hajlandó ezentúl sem éjfél előtt lefeküdni.

Holnaptól kezdve régi életet kezd.

*

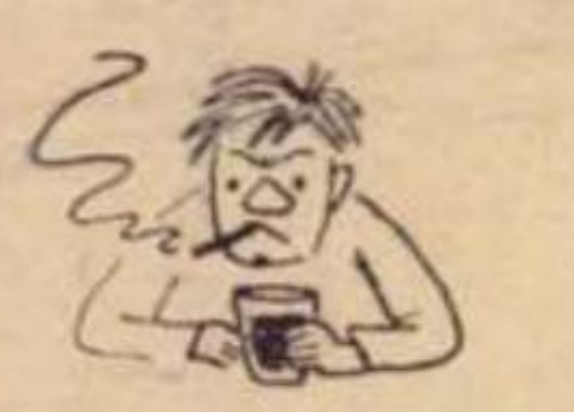

A rossz író kimegy az életbe félreismerni az embereket.

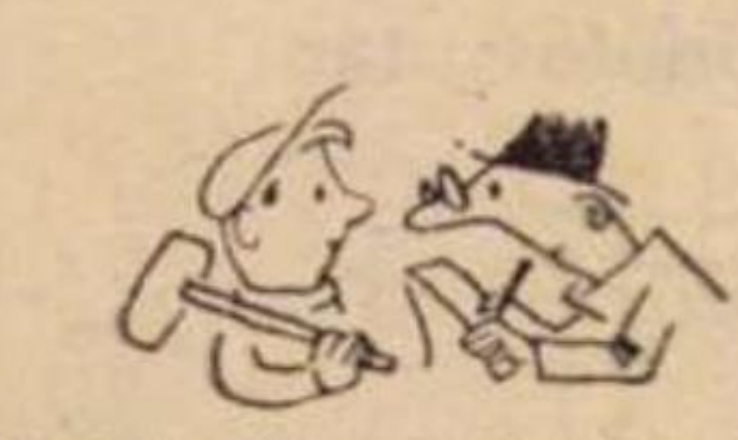

Gondoskodni kell a rajzoló-utánpótlásról. A megoldás egyszerű. Minél több hosszú értekezletet kell rendezni. Az értekezletek alatt mindenki rajzol. A nagy tömegből föltétlenül kikerül néhány tehetség.

*

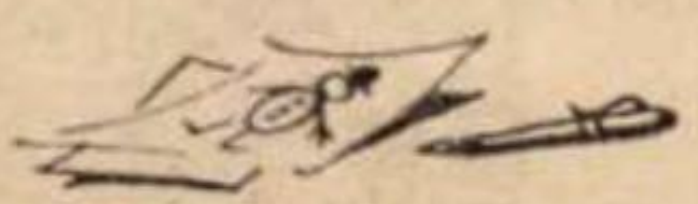

Kíváncsi ember életelve: hallgatózni arany.

*

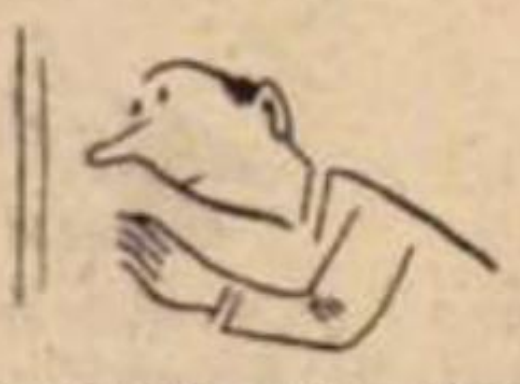

A „Le a bürokráciával" című népszerű rovatunk levél-óceánjából halásztam ki egy levelet, amelynek fiatal írója amiatt panaszkodik, hogy rossz légpuskát sóztak rá az üzletben. Minden részvétem az illetőé. Át tudom érezni, mit jelent az, amikor az ember gyanútlanul célbavesz egy ablakot vagy utcai lámpát, netán egy bácsit vagy nénit, s az alattomos puska orvul csütörtököt mond. Meg kell a szívnek szakadni!

*

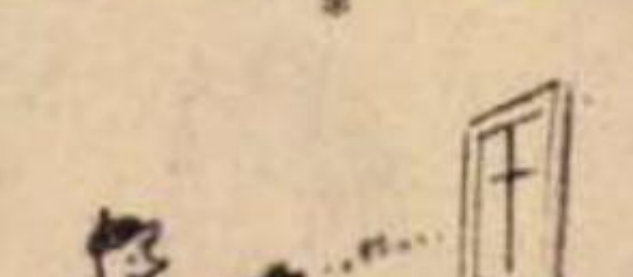

Milyen különbség van az egyes irodalmi műfajok között! Tegnap hallottam egy viccet. Két nő találkozik egymással, az egyiknek az arca tele van kötéssel és ragtapasszal. — Mi történt veled, ki vert meg? — A férjem. — A férjed? Úgy tudtam, hogy elutazott! — Én is úgy tudtam . . .

Íme, Tolsztoj Kreutzer szonátája röviden.

F. L.

Tüker — Tüsped repülőszolgálat

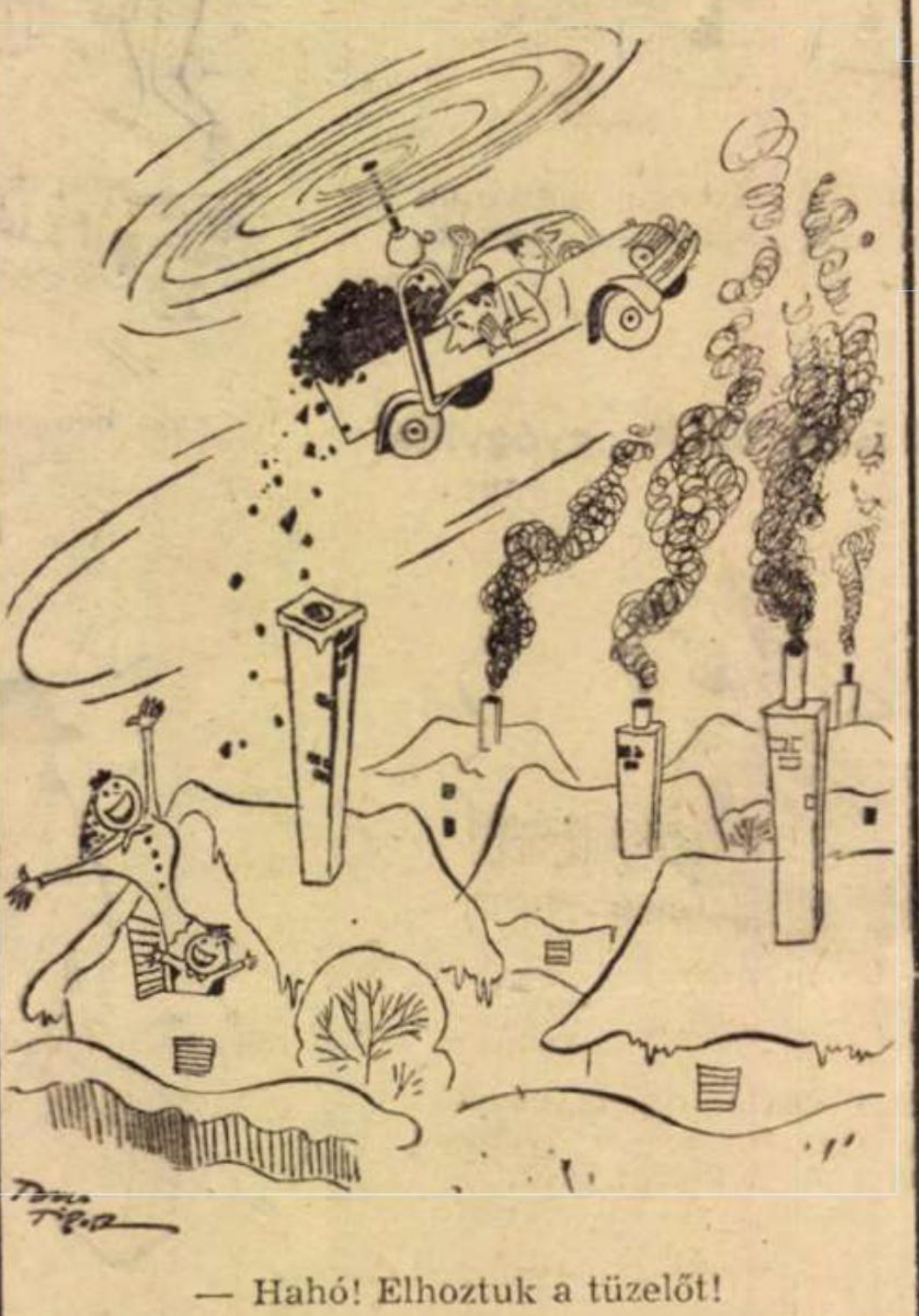

— Hahó! Elhoztuk a tüzelőt!

Lesújtó kritika

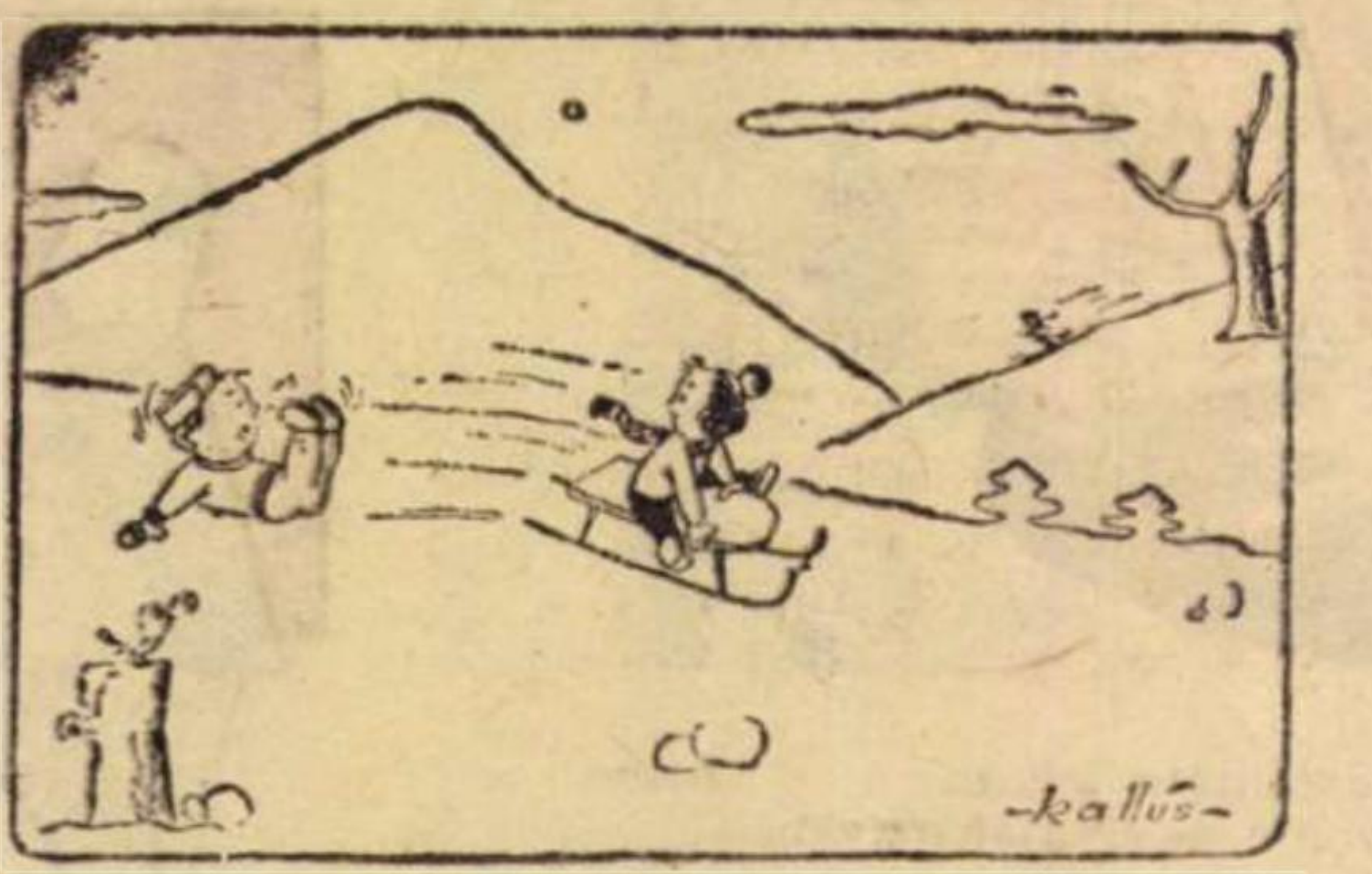

— Persze . . . nővezető!

Egy notórius hátralékos kalandja

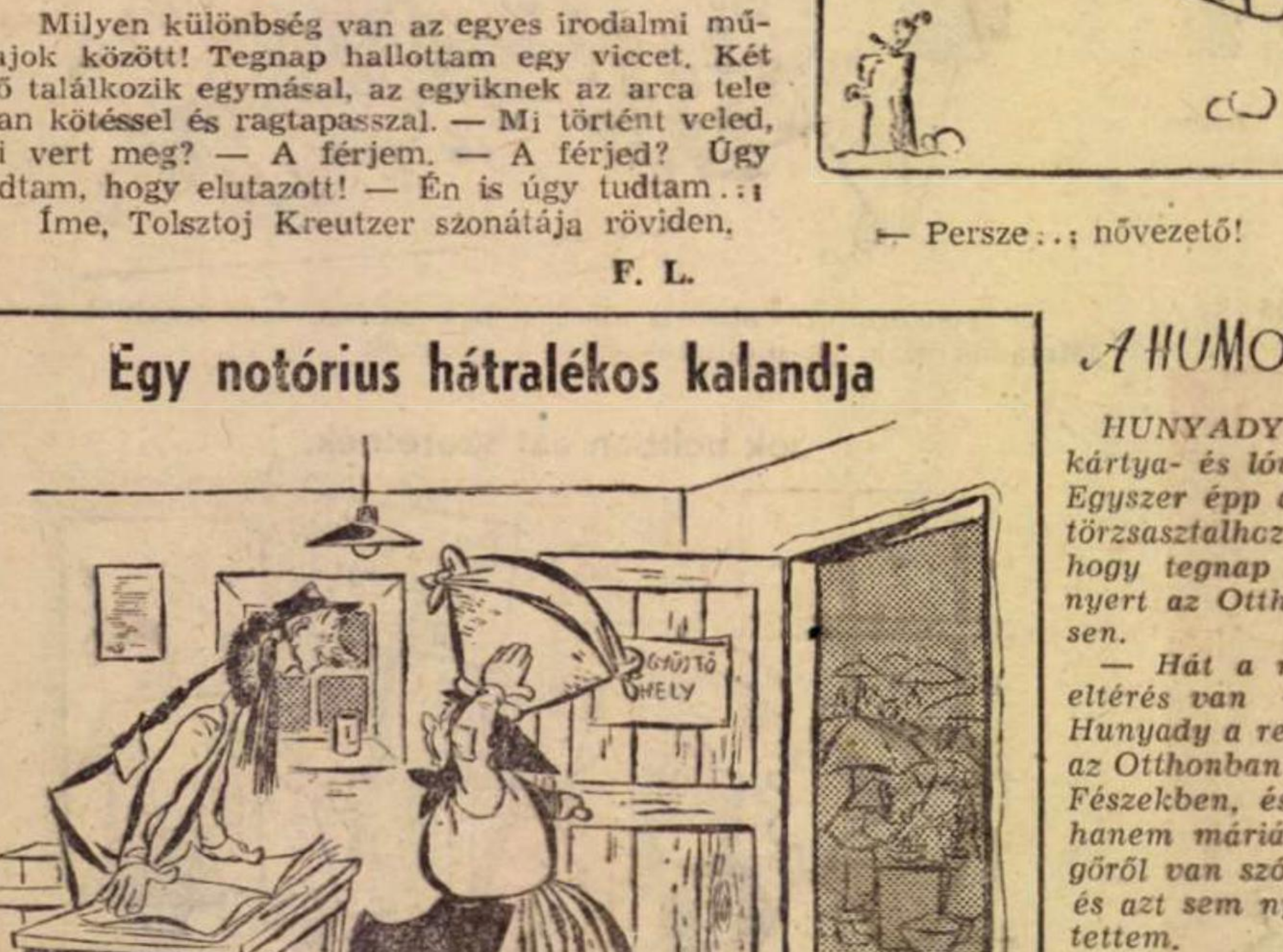

— Végre magát is látjuk a begyűjtőhelyen, Juli néni?
— Szentisten, hát nem eltévedtem ebben a nagy ködben!

A HUMOR könyvéből

HUNYADY SÁNDOR elismert kártya- és lóversenyszakértő volt. Egyszer épp akkor toppant oda a törzsasztalhoz, amikor mesélték, hogy tegnap éjjel 150 pengőt nyert az Otthonban huszonegyesen.

— Hát a részletekben egy kis eltérés van — igazította helyre Hunyady a referálót. — Mert nem az Otthonban játszottam, hanem a Fészekben, és nem huszonegyest, hanem máriást, és nem 150 pengőről van szó, hanem csak 15-ről, és azt sem nyertem, hanem vesztettem.

KOSZTOLÁNYI DEZSŐ vacsoravendég volt egy barátjánál. A társaság a babonáról beszélgetett. A háziasszony megkérdezte a költőt:

— Maga például hogy fogja föl, ha cseng a jobb füle?
— Ostoba babonának.
— És ha a bal füle cseng?
— Jó hírt hallok.

Röntében

Szeged

A Szegedi Szalámigyár
Daliásan lépked elül:
Tizenhárom vagonnal gyárt
Szalámiból terven felül.

Munkára fel, kartársaim,
Hiszen nyilván arra számít,
Hogy mi viszont terven felül
Rágcsáljuk majd a szalámit.

Hont

A Győzelem téesz egyet
Megintcsak előre lépik:
Istállót a teheneknek
Saját erejéből épít.

Nyilatkozik Honti Riska:
„Oly szorgosak ők is, mint én!
Én bocikról gondoskodom,
A saját erőmből szintén . . ."

Ásotthalom

Hol a búzászsákok, mint a
Szép menyecskék, olyan teltek,
Ásotthalmon a téeszben
Egyéniek viziteltek.

Az egyik szólt: „Akárhogy is,
Ezt a termést el nem érem . . .
Mondja, kartárs, mi az oka?"
„Ez egyéni dolog kérem . . ."

Rétság

„Holnaptól más ember leszek!"
„Hétfőn új életet kezdek!"
Én is mondtam már egy párszor,
Nyilván te is gyakran pedzed.

De Rétságon nemcsak mondják,
Tényleg új életet kezdtek,
Lévén Új Élet a neve
A rétsági új téesznek.

Földeáki kecskerim — tehénről

Jó tehenész a Dózsáé,
Tudománnyal tele feje,
Ott nem marad a tehénnek
Parlagon a fele teje.

A természet receptje:

Megrögzött székrekedésnél és annak számos káros következményeinél a gyomorbélcsatornát reggel felkeléskor egy pohár

IGMÁNDI – gyógykeserűvíz

alaposan kitisztítja, az emésztést és az anyagcserét előmozdítja, a vérkeringést megélénkíti s jó közérzetet teremt.

Az *IGMÁNDI* gyógykeserűvíz minden gyógyszertárban és szaküzletben kapható

SZTK.-vényre is rendelhető

A természetes gyógykeserűvízek rendszeres használat mellett sem vezetnek megszokáshoz.

— Kérdezze meg orvosát —

Szovjet Film Ünnepe
március 15-25

BEMUTATÁSRA KERÜL:

Befejezetlen elbeszélés

★

Az emirátus bukása

★

Vízkereszt, vagy amit akartok

★

Az élet tanulsága

★

A balkezes újonc

★

Az aranyantilop

Kulturfront

Tudományos témák

Amióta szorgalmasan olvasom az „Élet és Tudomány”-t, egészen új világ tárult ki előttem. Nem nagy világ, alig hatszázmillió fényévnyi, de hát nem az én hibám, ha a teleszkópgyártás még csak gyermekcipőit taposgatja. A jövő útja azonban világos. Nem adok neki százezer esztendőt, s a gyerekek már az óvodában a differenciál- és integrálszámítás elemeivel játszadoznak, a relativitás-elméletet mentő kérdésként kapják a hanyag diákok az egyetemen, s a barátnők a spirálködök keletkezési titkait és a világegyetem egyéb pletykáit suttogják egymás fülébe, valamelyik szférikus eszpresszóban. Mivel régi kedvenc terveim közé tartozik, hogy megelőzöm koromat, elhatároztam, hogy a távoli jövő tudományos közhelyeit dolgozom fel irodalmi formában. A világirodalomból amúgyis hiányoznak az olyan drámai összeütközések, amelyek például két elemi részecske között történnek az atommáglya belsejében.

Sajnálatos szervezési hiba következtében ugyan egyetlen irodalmi újság sem kérdezte meg tőlem, hogy mit óhajtok írni a közeljövőben, mégsem akarom tájékozatlanul hagyni az olvasóközönséget, s beszámolok irodalmi terveimről, mint az alább látható:

A görbe tér

Regény a relativitásról. Egy oregoni építészmérnök új teret épít Portland városa számára. Munkája befejezése után perbefogják, mert a tér félresikerült, görbe lett. Az építész bebizonyítja, hogy ártatlan, a görbe tér Einstein elméletéből következik, s tanúkat jelent be. Az ügybe beavatkozik az FBI is, majd az Amerikaellenes Tevékenységet Vizsgáló Bizottság megidézi Pythagorast, Euklidest, Bólyait, Lobacsevszkijt, Gausst és Einsteint azzal, hogy hozzák magukkal előéletüket, alibijüket és ujjlenyomatukat. Mivel egyikük sem jelenik meg a bizottság előtt, valamennyit kitiltják Oregon egész területéről.

Robotszerelem

Jancsi addig udvarol Juliskának, amig belé nem szeret. A férfi, aki először csak futó kalandra gondolt, megdöbbenve tapasztalja, hogy az érzés egyre jobban elhatalmasodik szívén. Felébred benne a lelkiismeretfurdalás, s egy megrázó jelenetben térdrehullva bevallja a lánynak, hogy becsapta, nem az, akinek kiadta magát, hanem automata, aki az összeszerelés után megszökött a próbateremből. Juliska felemeli magához és örömkönnyek között elárulja, hogy ő is automata, nincs mit egymás szemére vetniök. Ettől kezdve együtt robotolnak, s boldogan élnek, míg el nem romlanak.

Szerelem és gravitáció

Amikor Júlia eléri a 80 kilót, Romeó kegyetlenül, de őszintén közli vele, hogy sokat vesztett egykori légiességéből, s szerelmük oltárán legalább egy negyedmázsát kell áldoznia. Júlia minden igyekezete ellenére sem képes lefogyni, végső kétségbeesésében az Antigravitációs Intézethez fordul, s olyan elektromágneses berendezést szereltet magára, amely semlegesíti a nehézkedési erőt. Romeó jelenlétében utcai mérlegen megméri magát, s a mérleg tanúsága szerint pontosan 0 kiló. Romeó boldogan öleli magához a világ leglégiesebb nőjét.

★

E néhány szerény terv is sejtetni engedi, hogy a tudományos témakör irodalmunk bő keresztmetszete lesz, hiszen csak fel kell ülni a tudományos tájékozottságtól áthatott gondolathajtású repülőgépre, s máris tapasztaljuk majd, hogy a téma a Tejúton hever.

Feleki László

KÉSZÜLŐDÉS

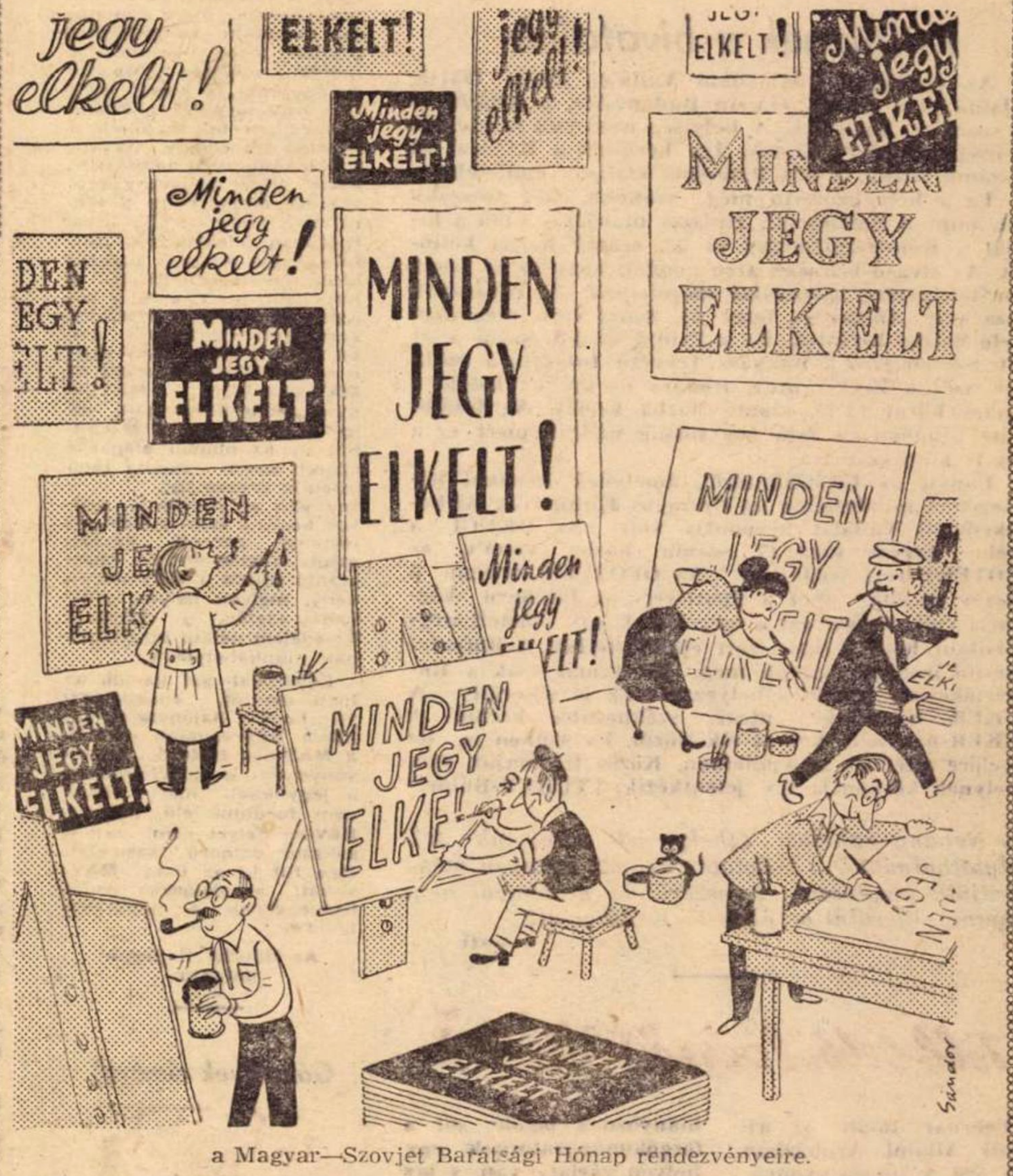
jegy elkelt!
ELKELT!
jegy elkelt!
JEGY ELKELT!
Minden jegy ELKELT
Minden jegy ELKELT!
Minden jegy elkelt!
MINDEN JEGY ELKELT
MINDEN JEGY ELKELT!
MINDEN JEGY ELKELT
MINDEN JEGY ELKELT!
Minden jegy ELKELT!
MINDEN JEGY ELKE!
MINDEN JEGY ELKELT
JEGY ELKELT
Sándor

a Magyar—Szovjet Barátsági Hónap rendezvényeire.

Tanár a színházban

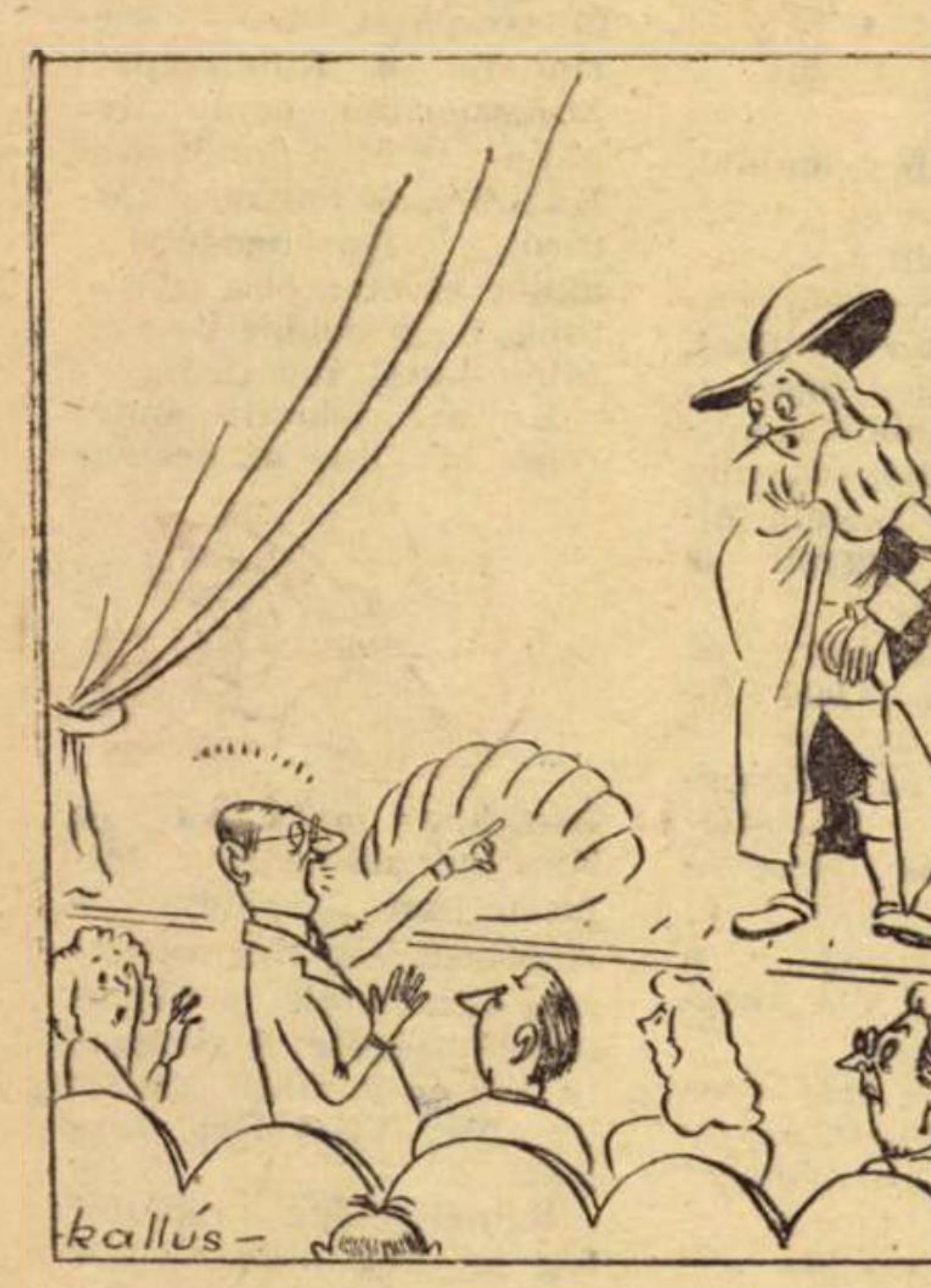

— Itt valaki súg!

Felhívás!

Emberbaráti kötelességemnek tartom, hogy felhívjam mindazok figyelmét, akik az V. kerületi Tanács Engels-téri kultúrotthonát látogatják, saját érdekükben tartsák be a következőket:

1. **Minden néző vigyen magával padlókefét, porrongyot, Vimet, Sidolt, porszívót, vagy más egyéb takarítószert, hogy a maga körzetében elfogadhatóvá tegye a környezetet. Ajánlatos hosszúnyelű seprőt, úgynevezett partvist is hozni, mely esetben a falakon lévő pókháló is elérhető.**
2. **Minden kultúrcsoport, vagy hivatásos művész, aki fellép a kultúrotthon színpadán, hozzon magával fenti takarítószereken kívül olajmécsest, zseblámpát, gyertyát, petróleumlámpát vagy reflektort, hogy az egy szál körte által megvilágított színpadon személyét kedvezőbb megvilágításba helyezze.**
3. **Ha pedig az ebben a felhívásban elhangzott kritikára a kultúrotthon vezetősége azt mondja, hogy a tisztaságra nincs keret, akkor erre csak ezt felelhetjük, hogy a tisztántartáshoz elég a víz és egy kis jóakarat. No meg az, hogy a jó műsorpolitika mellett arra is kell gondolni, hogy a kultúrotthon nevében a „kultúra” szó jelentésében a tisztaság is bentfoglaltatik.**

(vaj)

Új hirdetőoszlop

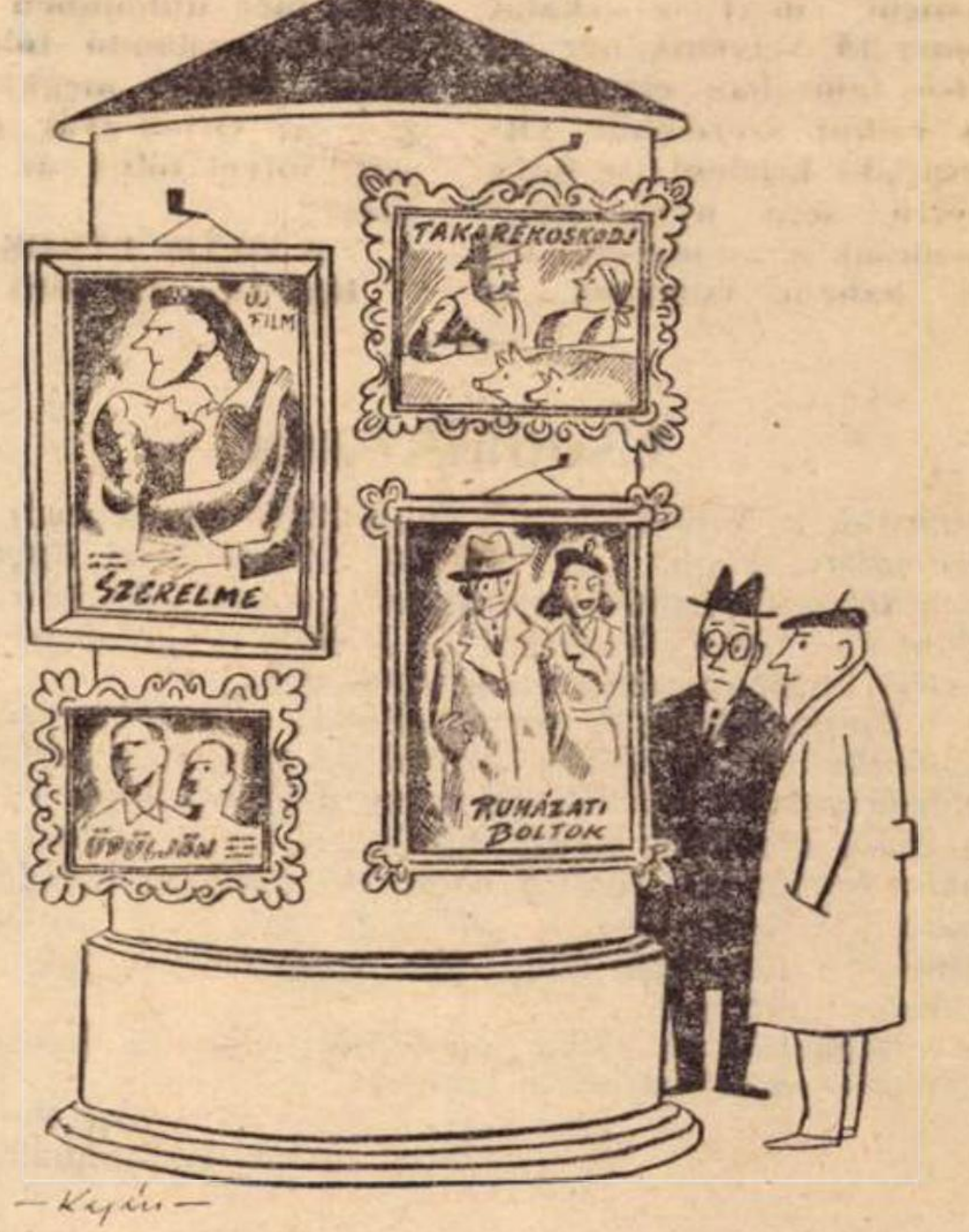

a festményszerű plakátok hatásának fokozására.

Példázat a hosszú télről

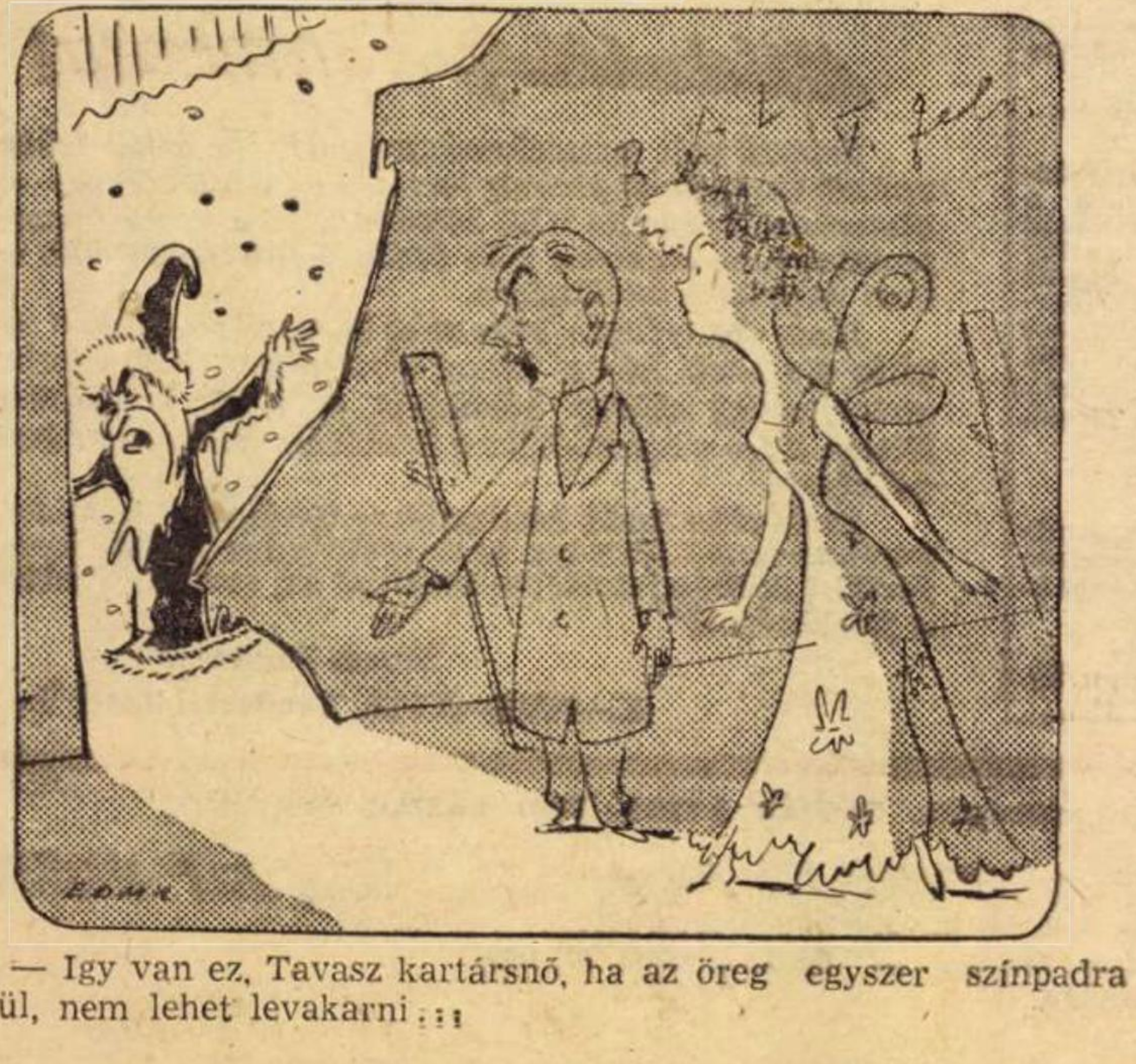

— Igy van ez, Tavasz kartársnő, ha az öreg egyszer színpadra kerül, nem lehet levakarni ...

Akiknek szivesen tapsolunk

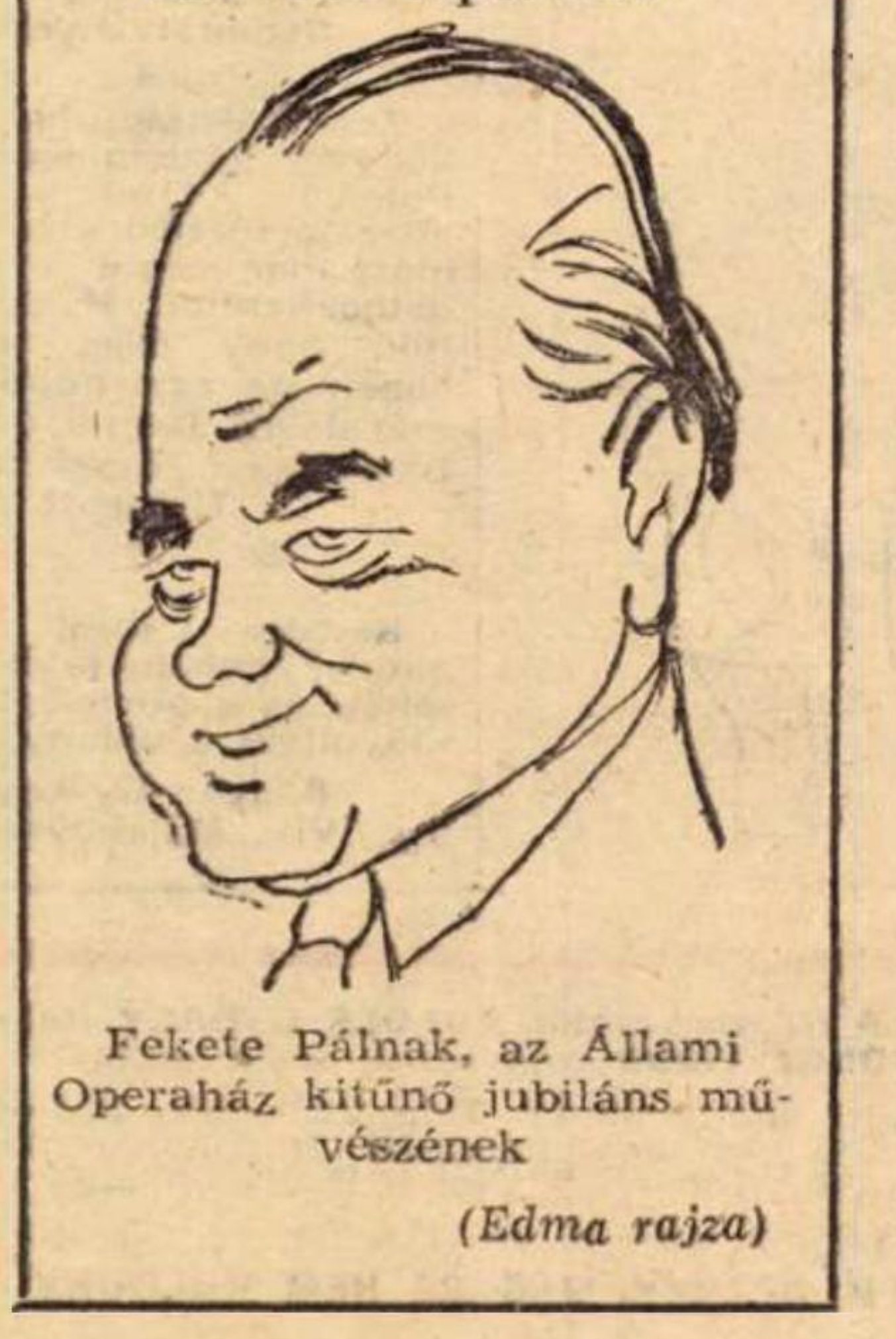

Fekete Pálnak, az Állami Operaház kitűnő jubiláns művészének

(Edma rajza)

KÉT „FESTŐ” BESZÉLGET

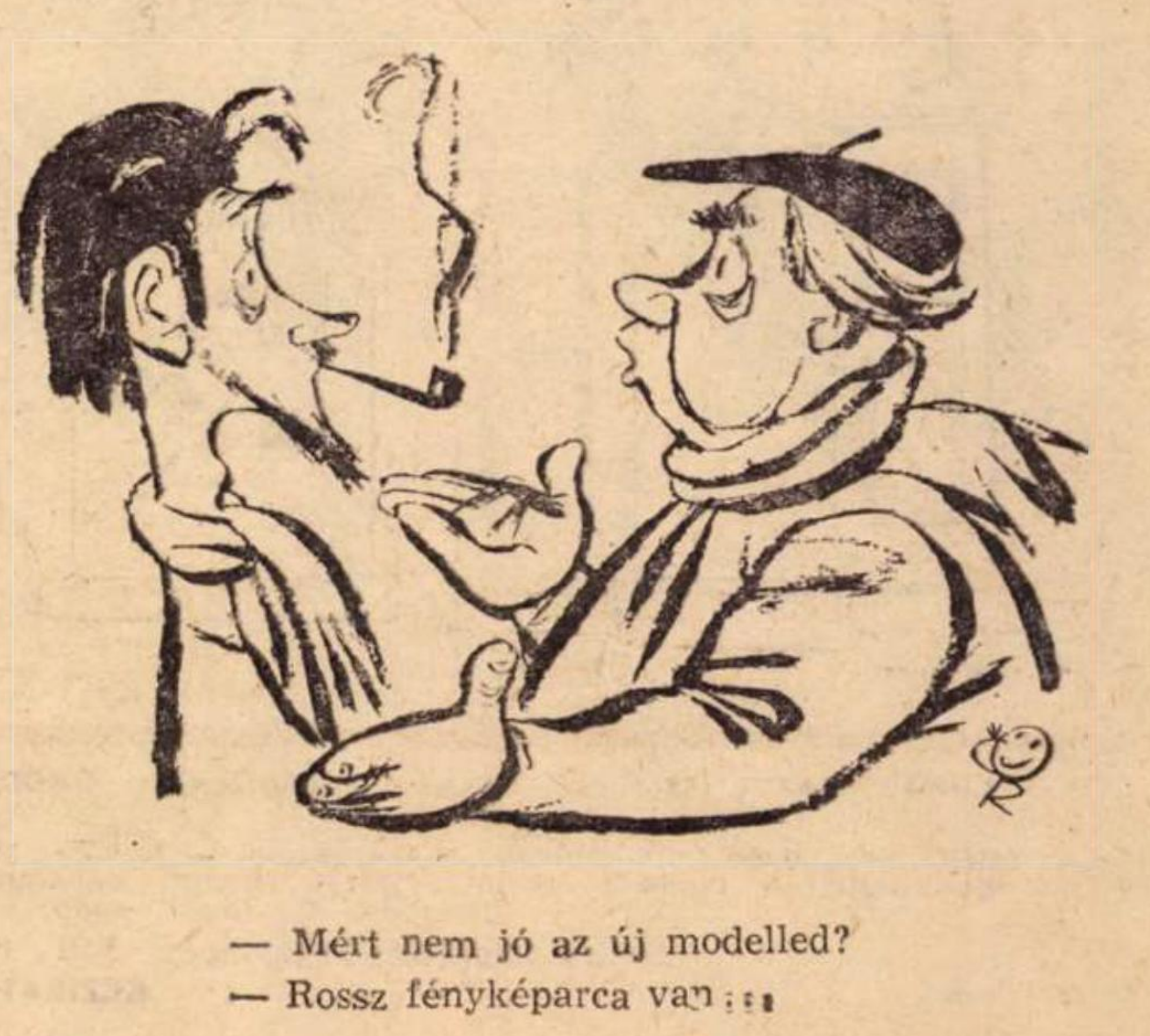

— Mért nem jó az új modelled?

— Rossz fényképarca van ...

Le a bürokráciával!

Költöznek a hivatalok

Az Országos Üdülőellátó Vállalat irodái 1951-ig Balatonlellén voltak. Onnan Budapestre, a Sztálin út 43. szám alá költöztek. A helyiség nem volt megfelelő, új irodahelyiséget kértek. Így kerültek a Rákóczi út 5. számú házba, a volt Pannónia szálloda épületébe.

Ez a hely azonban még szűkebb, még rosszabb volt, mint a Sztálin úti. Hosszas utánjárás után a hivatal a Bajcsy-Zsilinszky út 53. számú házba költözött. Az olvasó biztosan arra gondol, hogy ez az iroda sem felelt meg a vállalat méreteinek. Az olvasónak igaza van. Abban is, hogy új, ismét csak meg nem felelő helyre kerültek. Ez a Zrínyi utca 1. szám alatt volt. Szerencsére a Bányász Tervező Intézetnek szüksége volt a Zrínyi utcai irodára és így az Üdülő a Tanács körút 13/15. számú házba került. Az Üdülőellátó azonban itt sem fog sokáig üdülni, mert ez a hely is kicsi számára.

Ennyit az Üdülőellátóról, amelynek mostani helyiségében mindezideig az Országos Kultúrcikk Kiskereskedelmi Vállalat központja volt. Az OKUCI a Deák Ferenc utca 17. számú házba vonult, az OFOTÉRT régi irodájába. Az OFOTÉRT átment a Guszev utcába, ahol a Sportszer- és Játékáru központja volt. Persze ezt a cserét csak úgy lehetett megvalósítani, hogy a Sportszert elköltöztették. A Bútorértékesítő irodáját kapták meg. Most már csak a Bútorértékesítőt kellett elhelyezni. Ez is sikerült. A TÜKER Közraktár utcai székházába került. A TÜKER-nek nem kellett elköltözni, ha szűken is, de egyelőre elférnek az épületben. Közös telefonjuk van, amelynek központja így jelentkezik: „TÜKER-Bútor!"

*

Néhány vállalati áthelyezést soroltunk fel. Folytathatnánk... Folytatás helyett azonban megkérdjük: gondosabb, tervszerűbb munkával nem lehetne elkerülni az állandó fluktuációt?

—sti

Több sebből vérző ÚJ RÁDIÓ

Február 16-án, az újpesti Állami Áruházban egy 520 A típusú gyönyörű rádiót vásároltam 1800 forintért. Amikor megvettem, a készülék még szólt — de ma már csak egy állomáson ad hangot, mert a skálát mozgató selyemzsinór az első félórában elszakadt. A rádiót szerelőhöz vittem, aki kijelentette, hogy hozzá sem nyúl, mert nemcsak a zsinór szakadt el, hanem csavarok is hiányoznak belőle, sőt a forgókondenzátornak egy helyen zárlata van, s így a Kossuth-adó meg sem szólal, csak recseg.

Tekintve, hogy 1800 forintos készüléket, amelyen jónéhány meó-pecsét látható, még dühömben sem vagyok hajlandó földhöz vágni, inkább megkérdezem az Orion-gyár meósait: mivel töltik az idejüket?

KÁDÁR JÁNOS,
Bp., IV., Tél utca 6.

Csodálkozva

olvastuk a Bács-Kiskún megyei Népújság február 17-i számában, hogy: „A Magyar Állami Népi Együttes hatvan tagú ének- és táncegyüttese csütörtökön a Kiskúnhalasi Sertéstenyésztő és Hizlaló Vállalat népművelési házában nívós műsort adott."

Ejnye, hát ez a remek előadás elkerülte volna figyelmünket? A jegyek birtokában sem mentünk el az előadásra? Elkövettük volna azt a hibát, hogy hittünk a rádió hivatalos értesitésének? A rádió ugyanis jóelőre bemondta, hogy a rossz idő miatt az előadás elmarad és csak március 31-én tartják meg. Ennek ellenére a Népújság tudósitója megállapítja, hogy az előadás „nívós volt"...

Irigyeljük az újság tudósítóját: egymaga élvezhette végig — az elmaradt előadást!

Szalai Pál
Kiskúnhalas

Jogos kérelem

Mindennapi életünkben sokszor gondolunk arra, hogy a túlzsúfolt járművek kora egyszer majd elmúlik, és mindenki kényelmesen utazhat. Ilyen gondolattal indulunk naponta az Óbudai Hajógyárból, a kapu előtt lévő HÉV-megállóhoz. Örömmel csillan fel szemünk a közelgő szerelvény láttára, s örömünk még fokozódik, mikor közelről is meggyőződünk arról, hogy a szerelvény négy kocsija üres. Boldogan tülekedünk felfelé, ámde erélyes hangon leszállítanak bennünket a kocsikról, mert, erre a vonatra csak olyan kivételes személyek nyerhetnek bebocsátást, akik MÁV-jeggyel rendelkeznek, mert az MÁV-szerelvény. MÁV-jegyes pedig kevés van, és így a szerelvény a Margit-híd és az óbudai elágazás közötti távon naponta több ízben is üresen jár.

Így van ez reggel is, amikor késik a 6.30-as HÉV, de néhány perccel később mégis üresen indul boszszantó útjára a MÁV-szerelvény, melyen helyes intézkedés esetén, a dolgozók késedelem nélkül utazhatnának munkahelyükre.

Egyszóval: azt kérjük az illetékesektől, engedélyezzék, hogy a Hajógyár dolgozói a HÉV-vonatok mellett, a MÁV-hoz tartozó szerelvényeken is utazhassanak a jegyükkel, mert akkor nem fordulna elő, hogy a HÉV-en helyet nem kapott sokszáz dolgozó szemeláttára fut ki az üres MÁV-vonat, a dolgozók pedig késve érnek a munkahelyükre.

Az Óbudai Hajógyár dolgozói

Gázművek címére!

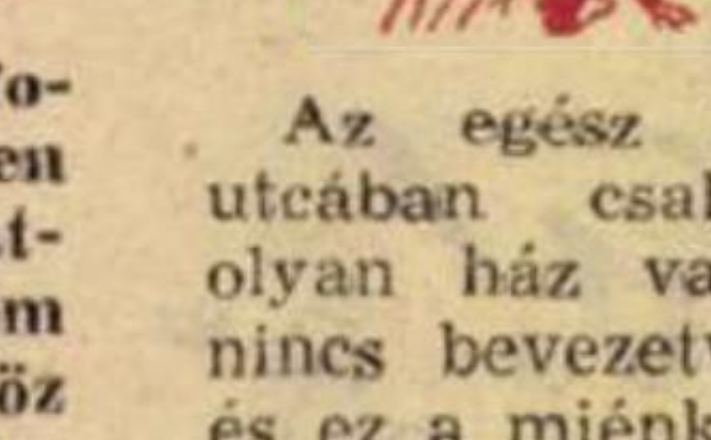

Az egész Zichy Jenő utcában csak egyetlen olyan ház van, amelybe nincs bevezetve a gáz — és ez a miénk. Még 1949-ben kértük a bekapcsolást. Akkor azt mondották, hogy majd 1950-ben fogják bekapcsolni. 1950-ben aztán kiderült, hogy nincs rá keret és így 1952-re halasztották. 1952-ben pedig tudomásunkra hozták, hogy 1954-re vagyunk „beütemezve". 1954-ben ismét két év türelmet kértek. Most már a két év lejárt... Néhány héttel ezelőtt ismét beadtunk egy kérvényt. Arra gondoltunk, hogy miután a házban úgy is építkezés folyik egy csapásra a gázt is bevezetik. Válasz: most sincs rá keret.

Nagyon szeretnénk egy titkot megfejteni: miért hullunk mi ki állandóan az illetékesek tenyeréből?

Zichy Jenő u. 41. lakói
(Tizennyolc aláírás)

BÜROKRÁCIA

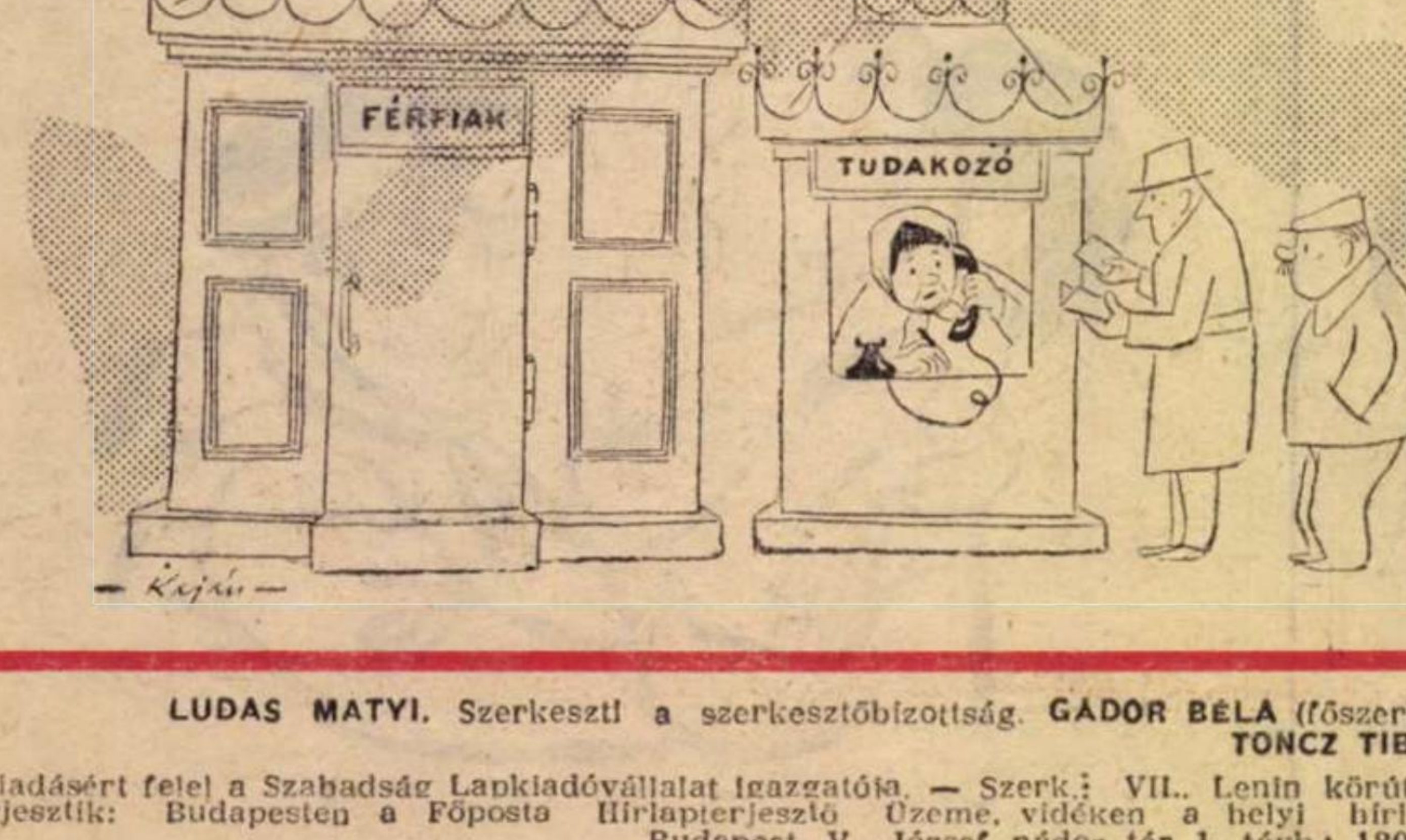

Ritkán jönnek a kéményseprők

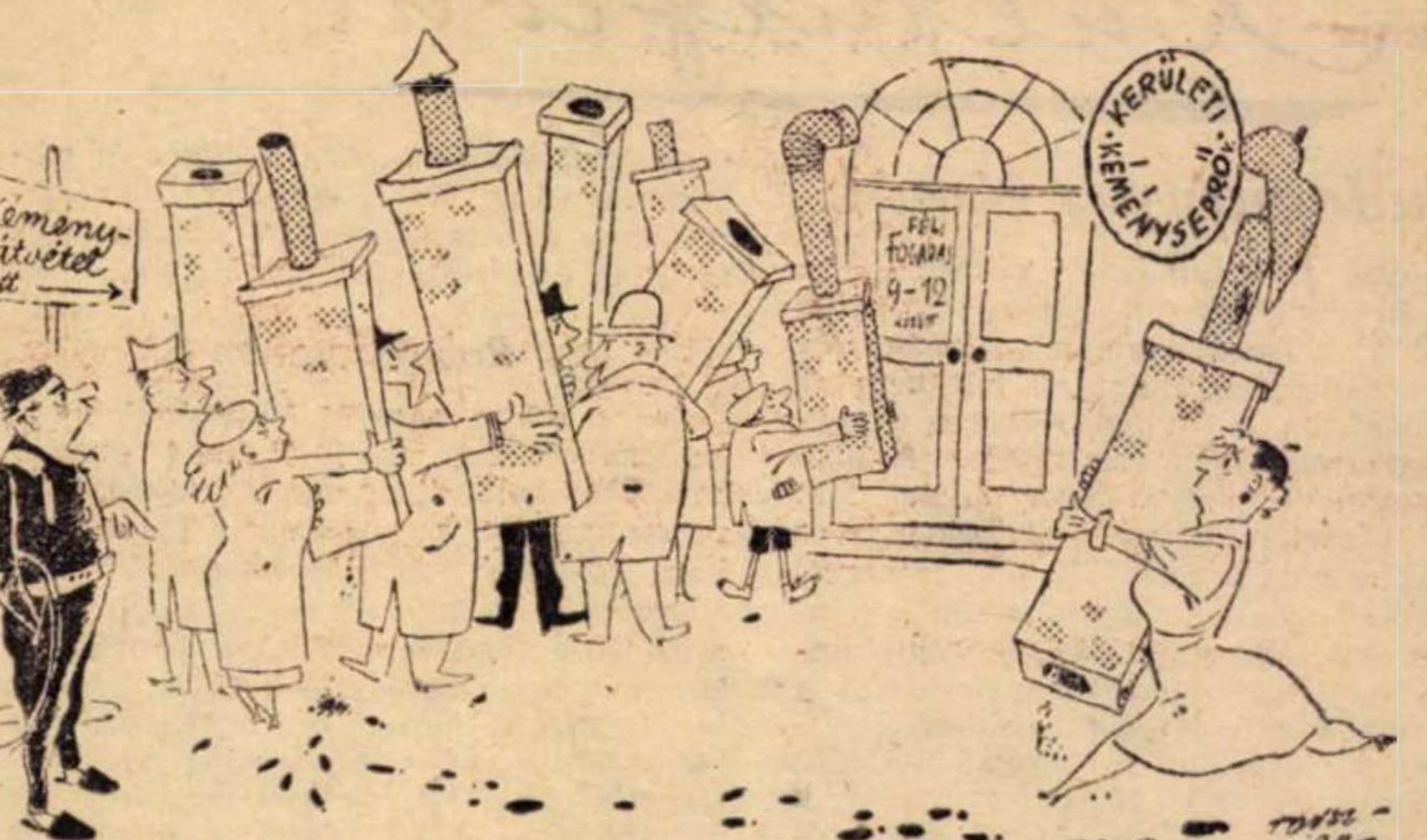

Egyetlen megoldás.

Olvasóink tudni szeretnék...

...hogy a termeltető vállalatok miért végzik oly nehézkesen a szerződéses elszámolást. A Magtermeltető Vállalat például még októberben beszedte a somogygeszti babtermelőktől a terményt, de az árát azóta sem jutott eszébe elszámolni. A Kávészeripari Vállalat sem fürgébb. A komárvárosi cikóriatermelők többszöri sürgetésük ellenére sem kapták meg tőle az őket megillető cukor- és kávéadagot.

★

...hogy a péküzemek miért nem fordítanak több gondot a kenyérliszt tisztítására? A nagybátonyi pékség spárgát süt a kenyérbe, a pélyiek foga alatt pedig diónyi sódarabok ropognak.

Helyes lenne, ha a nagybátonyi és a pélyi tanács sürgősen intézkedne a kenyér ügyében.

Csoda a Botond utcában

Az Északmagyarország című miskolci napilap február 14-i számában olvastuk az alábbi apróhirdetést:

„Eladó szőrmebéléses hosszú hálószobabútor. Botond utca 6."

Ezek után nem lepődnénk meg, ha az Északmagyarországban valaki kétsoros rövid rózsafakabátot hirdetne.

Ludas Matyi elintézte

Vállalatunk pincében dolgozó részlege nevében segítségedet kértük. A cikk megjelenése után irodánkat megfelelő helyiségbe költöztették. Köszönjük!

Nyomtatványellátó V.

★

Traktoros-társunk munkakönyvét közbenjárásukra a Polgári Állami Gazdaság hozzájárulással kiadta, s így most már végre újra együtt dolgozhatunk. Hálából ígérjük, hogy éves tervünket ebben az esztendőben 180 százalékra fogjuk teljesíteni.

Bánhegyesi József és társai,
Tiszaroff

★

Kedves Ludas! Segítségeddel szobám falát elszigetelték és a pincelépcsőnél is kigyulladt a villany.

Bágyon Györgyné
Bp., VII., Majakovszkij u. 81.

Kedves Ludas!

Súgd meg, ki a ludas abban, hogy az idén minden naptárban február 24-ét jelölik szökőnapnak? Hogy szökhet a 24-e, mikor az minden évben 24-e? Logikusan csak a négyévenként beiktatott 29-e lehet a szökőnap! Hogyan szökhetik a mindig helyén maradó 24-e és miért nem csak a négyévenként beiktatandó 29-e?

Kovács Andor
Budapest

★

Ludas Matyi megjegyzése: mi sem értjük...

Mély kút MAGAS ÁRON

Az oros-nagyszállási szeszgyárnak kútra volt szüksége. A kútfúrási munkával a Kisvárdai Fém- és Faipari KTSZ-t bízták meg. A KTSZ nyilván rendelkezett kútfúró-részleggel, iparengedéllyel és önbizalommal, mert a munkát elvállalta. Azonban — mint ez később kiderült — nem rendelkezett szakértelemmel, csak jó vastagon fogó ceruzával. Az előbbit a kútfúrásnál mellőzték, míg az utóbbit a számla elkészítésénél nagyon is alkalmazták.

Elkészült a kút, és ugyanakkor a 48 000 forintos számla is.

A Város- és Községgazdálkodási Minisztérium vízellátási osztályának mérnöke, aki mint szakértő megvizsgálta a kutat, és a számlát, megállapította, hogy:

1. a fúráshoz szükséges acélcsövek helyett, rosszminőségű forrcsöveket használták;

2. a szükséges 165 milliméter csőátmérő helyett, az amúgyis silány cső csak 104 milliméter átmérőjű;

3. ha a kút ad is ideig-óráig vizet, a kivitelezési hibák miatt rövid idő alatt tönkremegy, tehát a kút nem ér egy lyukas rézgarast sem, nemhogy 48 000 forintot.

A szakértő közölte a Könnyűipari Minisztérium illetékes osztályával az ügyet, és részletesen ismertette az oros-nagyszállási és más kútfúrásokkal kapcsolatos tapasztalatát, mely szerint, ha a Könnyűipari Minisztérium nem vizsgálja felül a különböző KTSZ-ek és maszek kútfúrók iparengedélyeit, akkor előbb-utóbb odajutunk, hogy boldog-boldogtalan kutat fog fúrni.

Ez azt jelenti: annyi rossz kút lesz az országban, hogy a Város- és Községgazdálkodási Minisztérium pénzügyi kerete nem lesz elég a rosszul fúrt kutak javításának költségére. A karbantartási és javítási kiadás ugyanis VKGM-et terheli.

Remélhetőleg javulni fog a két minisztérium kút-kooperációja, és intézkedés történik, hogy a jövőben csak hozzáértők fúrhassanak kutat.

(budai)

Miért vállalják a FELELŐSSÉGET?

Érthető volt nyugtalanságunk, amikor a két teherszállító motorkerékpárunk javítása után a Kerékpár- és Motorkerékpárjavító KSZ közölte, hogy a végzett nagyjavításért, — amelyért 8401 forint 6 fillért fizettünk — nem vállalja a felelősséget.

Ilyen előzmények után nem is meglepő, hogy a javítás óta eltelt három hónap alatt újabb 2219 forint motorjavítási költség vándorolt a KSZ kasszájába. Hiszen előre megmondták: a javításért felelősséget nem vállalnak.

Ezek után hadd kérdezzük a Kerékpár- és Motorkerékpárjavító KSZ-tól, hogy több mint 10 600 forint javítási költség felvételén kívül mi az, amiért vállalják a felelősséget?

Simon Sándorné
X.—XVI.—XVII. Vendéglátóipari V.

LUDAS MATYI. Szerkeszti a szerkesztőbizottság. **GÁDOR BÉLA** (főszerkesztő), **FÖLDES GYÖRGY** (felelős szerkesztő), **GÁSPÁR ANTAL, TABI LÁSZLÓ** (szerkesztő)
TONCZ TIBOR (művészeti szerkesztő).
A kiadásért felel a Szabadság Lapkiadóvállalat igazgatója. — Szerk.: VII., Lenin körút 9—11 Tel.: 222—271. 221—283. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Tel.: 343—100 142—220.
Terjesztik: Budapesten a Főposta Hírlapterjesztő Üzeme, vidéken a helyi hírlapterjesztéssel foglalkozó postahivatalok. Előfizetés: a Posta Központi Hírlap Iroda Vállalatnál
Budapest, V., József nádor tér 1. távb.: 180—850. Negyedévi előfizetési díj: 8,40 Ft. Csekkszámlaszám: 5.170
Szikra Lapnyomda, Budapest, VIII., Rökk Szilárd utca 6. — Felelős vezető: Kulcsár Mihály. — **Példányszám: 405 000**
KÉZIRATOT NEM ŐRZÜNK MEG ÉS NEM KÜLDÜNK VISSZA.